

ରେଇବାଟ ଜଗପ୍ରଭୁ କେନ୍ତାପତ୍ରା ପାଞ୍ଚ
ମାଇଲ ଦୂର୍ବୁ ରେଇବାଟ ଗ୍ରା ମାରଟିବ କ୍ଲେନ୍ଟ
ପ୍ରାଚୀ ପ୍ରାଚୀରଭୁପେ ଜରବ ହେବାର ଗର୍ବ-
ଶୁଣେ ପଞ୍ଚ ଦିନଅଛନ୍ତି । ଜାହକର ଶକ
ଦେଖି ଗର୍ବଶୁଣେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆବେଦନ ପ୍ରତିବନ୍ଦ
ଦରବରେ ଏହି ରେଇବାଟ ପ୍ରପାଦନ ଭାବୁ କ
ଥାର ଅନୁଷ୍ଠାନ ହେଉଥିଲା ମୁଖର ବିଷୟ ଏବା
ଶିଶୁ ଧର୍ମ ହେବାର କାମକାଳ କରୁ ।

ଶୁଣି ଅଣ୍ଣିକାଣ୍ଣୁ—ଗପ ବା ୩୦ ରଖ
ଦୂରବେଳେ ପକୋକୁ ଲେଖ ପକୋକୁ ସକାଳରେ
ଦୂରପଦରବେଳେ ଜାଣ ଗରଇ ଲେଖ
ଦେବରେ ମାନ ବକୁ ବାକୁ ଶିଖ ଉଠି
ଦେହ ଦେବୁ ଅବମୁ ହୋଇ ପ୍ରାଣୁ ଦସପଣ
ଦର ପୋଡ଼ି ମିଳ । ୪୭୮ ଶୁଭଳ ଶୁଭା
ଦେବୁ ଲୋକେ ପଣ ପରଲେ ମାହୁ । ଅବେଳା
ଦୋଷାମର, ଗୋଦାମ ମରାଦ ଦୟା ହୋଇ
ଅଛି ଓ ଅଶ୍ଵମାର ଦ୍ରବ୍ୟ ପୋଡ଼ି ସାଇଅଛି ।
ଅଭିଭ ପରମାଣୁ ଲଗରୁ ୧୨ ଲକ୍ଷ ସାବ ଅଲ୍ଲ
ଦିତ ହୁଏ । ଦେବଳ ଦୂର ଲୁଜ ଜଣ ମନୁଷ୍ୟ
ପୋଡ଼ି ମନବାର ଜୀବାଯାଇଅଛି ୬
ଅସଂଖ୍ୟ ବିନୋଦ କୁକୁରବ ପାଳିପଣ୍ଡ ମର
ପଡ଼ିଅଛି । ପୋଡ଼ିଯିବା ଦର ୮୦୦୦ ରୁ ଲକ୍ଷ
ଦୂରେ । ପର, ପ୍ରମାଣ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସାହୁଧ୍ୟ
ଦେଖ ଦିବାର ବ୍ୟକ୍ତିପା ହୋଇଅଛି । ଲେବକ
ଦିନାମଜା ଉଠ କରି ପଡ଼ିଅଛି । ଅବେଳାଲେବ
ଶାମାକୁରକୁ ପକାଇଅଛନ୍ତି କରି ଦୁଃଖର କଥା ।

କଥାରେବୋବାକ ଜାଗଣୀ-ଶାତ୍ରବିରେ ଏହି
ବ୍ରାହ୍ମବିରେ ଶୋଭି ଗତ ରେଳ ମେଘି ଏହି
କୁହରେ କଟା ଏହି ବୋବାକରେ ବିଶ୍ୟ
ଦେବା ଅକଳି ବୋର୍ଦ୍ଦୁରୁଳୁଷେବି ଲେଖି
କଥାରେବୋବାକ

ଅନ୍ତର୍ଜ୍ଞ ବିହୁ ପ୍ରକରେ ଏ ବନ୍ଦିଆ ବନ୍ଦି
ଅମାର ଦେବିଅନ୍ତର୍ଜ୍ଞ ଏହି ସେଠାରେ ସୁନ୍ଦର
ତଥେରାଜାମ ଲାଖିବା ଏହିର କାରଣ ଅଟେ ।
ମହିମୋଳିର ବିବେଚନରେ ଶୋଇବେ କିନ୍ତୁ
ଦୂର କିମ୍ବା କାହାକି ବସାଇବା ଏଥିର ବିହିର
ପ୍ରକାର ଅଟେ । ଶମ୍ଭୁମାନେ ମନେ କରୁଥିଲୁ
ପ୍ରଭାବର ସଥେଷ୍ଟ ନୁହେ । ଅର୍ପେ ଦୋହାର
ମଂଷ କିମ୍ବା କାହାବା ହିନ୍ଦୁଧର୍ମ ସନ୍ଦର ନୁହେ ।
ପୁରୀ ମୁହୂରମାଳ ଦେବାକରୁ କଣ କାହାବା
ଅଧିକର ଧରିବାରୁ । ଦୃଢା ମାଂଜ ବହା-
କେଜେ ହିନ୍ଦ ପ୍ରତି କିମ୍ବିତ । ଅନିରୂପିତ
ଅନ୍ତର୍ଜ୍ଞ ମାଂଜ କାହାବା କାଳା 'ରେଗ ଓ ପାପର
ଦେବୁ ହୋଇଥିଲୁ ।

ପରିବର୍ତ୍ତନ—ମାତ୍ର ବା ୨୫ ଦିନେ
ପେଟ୍ ଦେବାସ୍ଥାନର ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ପ୍ରକାଶ
ଅନେବ୍ୟାନରେ ଅଗାମିତଥର କିମ୍ବାତେ କ୍ଷେ
ଳବିଥିଲୁ । କିନ୍ତୁ ବୁଝି ଅଭିନବୁ ଅଧିକରୁଷ
ତାର୍ଥି ଦୋଷପାରୁଣ୍ୟ । ବାହୁଡ଼ାର ଅବସ୍ଥା
ତିମେ ଶୋତମୟ ଦେଉଥିଲା । ତଳ ଏବା
ଅନ୍ତର୍ଭବ ଅଭିନବ ସେହିପରିବର୍ତ୍ତନରୁ
ଦେଇଥିଲା । ତେବେଳେ ବରଜ ଦିଅନ୍ତର୍ଭାବରୁ ଓ ପ୍ରାକେ
ଦେଇଥିଲା । ମନ୍ଦିର କ୍ଷାର ୧୭୯୮୯ ତଥା ଓସି
କଥ ହାତ ୨୦୨୨୯ ତଥା ସାହାର୍ଯ୍ୟ ପାରିଥିଲେ ।
ପାଞ୍ଚାରବିଶାହାର୍ଯ୍ୟ ହାତ ୨୨୦୨୯ ରଖା ପାରି
ଥିଲେ । ଶିଥିର ଜଳରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଅବସ୍ଥା ପରିବର୍ତ୍ତନ
ହେଉଥିଲା । ପାଞ୍ଚାରବିଶାହାର୍ଯ୍ୟ ଦର ଅଛି
ବିଲାଦିପାଦନ ଦିଅନ୍ତର୍ଭାବରୁ । ତୁର ହାତ
କଣ୍ଠା ଓ ଓସିବ ହାତ କଣ୍ଠା କଳା ସାହାର୍ଯ୍ୟ
ପାରିଥିଲେ । ବିହାର ଓଡ଼ିଶା ଅନୁରୋଧ କରାଯା
ବାଗରେ କଳାକ ଅଭିନବ ଦେଉଥିଲା । ମାନ୍ଦିର
ମରେ ୨୦୨୦ ଓ ୨୦୨୧ବିମର୍ଦ୍ଦେ ୨୦୨୨ଜାନ ମରେ

କ୍ରାବ ଏବଂ ମାକଭୂମରେ ପକ୍ଷିଜ ଜଣ ଓ ଏବଂ
ହାବ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଥିଲେ, ବଜପ୍ଯୁତୋନାଅନୁର୍ଗତ
ମେରଭୋଗରେ ପକ୍ଷିଜ ମୂର ହାବ ସାହାଯ୍ୟ
ପାଇଥିଲେ । ବନ୍ଦେଶ ଅନ୍ତରେ ବାହୁନ୍ୟାରରେ
୨୦୩ ଜଣ ଜୀବାତ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଥିଲେ ।

ବିନାର କାନ୍ଦିନ୍ଦିଲ ସବ୍ୟନକାଳି
ପାରଣ ଧର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଗଲାଗି । ବରତୀ
ଦରକ ଶ୍ରୀ ପୁରୁଷ । ଶ୍ରୋତେମାନେ ବ୍ୟସ
ହୋଇଗଲେଶି । ଆହ କେବେ ଗୁଡ଼ିଏ ଲୋକ
ଦେଶହୃଦ ପର ଜୀବନ ତାତିଦେଇଅଛନ୍ତି
ପର । ଅହା ହା । ଉଛିଲ ମାଗା ଧକଣ ହୋଇ
ଯିବେ ପର । କଣ୍ଠୋପକଥର କର ଶୁଣି ପାରବ
ସ୍ଵାର୍ଥ କିମ୍ବୁ ତାହିଁ, ତେବଳ ଦେଶହୃଦ, କେବଳ
କାନ୍ଦିନ୍ଦିଲ ମନ୍ଦିରବାସନା, କି ଉଦ୍ଦିର, ଅର୍ଥବ୍ୟକ୍ତି
ତୁମେଷ ନାହିଁ । ନିଜର ବ୍ୟଥସାୟ ଶତ
ହେତେହିନ ହେଲ ନିଜବ୍ୟକ୍ତିରେ କେହିଁ
ଦେଖ କିବେଳ ତୁମଣ କର ଶୁଧାମ ଶେଷ
କରିଅଛନ୍ତି । କାନ୍ଦାର କାନ୍ଦାର ପଣ୍ଡା-
ମାନେ ବା ତେମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁଳୁ-
ଅନ୍ଧାର ଓ ଶେଷ ଦିବସପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଲିବେ ।
କେବଳ ଏକଖାତ, ବ୍ୟକ୍ତ ଶୋଷ ଜନ୍ମ ମନ୍ଦିର
ବ୍ୟକ୍ତରେ କିମ୍ବୁ ନାହିଁ । ଭଗବାନ୍ ଏମାକୁ ସୁରକ୍ଷା
ଦିଷ୍ଟନ୍ତ । ଏମାକେ ଶୟା ବାଜିରେ ଭାନ୍ଦ ଦୋଷ-
ଅନ୍ଧାର । ଦେଶର ମଙ୍ଗଳ ଯାହା ସାଧିତ କରିବେ
ଯାହା ଅମ୍ବେମାନେ କେବଳ ଲାଗୁ । ଯହୁରେ
ପ୍ରକୃତ ସମାଜର ଓ ଦେଶର ଜୀବନ ସାଧନ
ଦେବ ସେହିଷ୍ଠର କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରକୃତ ଦେବାକୁ
ଜୀବନର ଏମାକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତି ଦିଷ୍ଟନ୍ତ । ମର
ଖଳ୍ବ ଦେବେ । ଦେଶର ଶା ବୃଦ୍ଧି ଦେବ
ପାଇଁ ମର୍ଦଦ ହେବେ ।

— ० —
ଦେଶୀୟ କବିତା ମହାବିଦ୍ୟାଲୟ ।
ତେଣୁ କରଇବେ ଗୋଟିଏ ଅସୁରେଷାପୁ ଏବଂ
ଦକ୍ଷିଣ ମହାବିଦ୍ୟାଲୟପୁ ପ୍ଲାଟନ ନିମନ୍ତେ ଦକ୍ଷିଣ
କଣେକ ଦକ୍ଷିଣ ଦାଳ କଳିବୁଛୁ ଅଛିଲାକାଳ
କେବେଳିର୍ବି ଦେଲୁ ତେଣୁକରିଆଯାଇଛି ଏବଂ
ମାତ୍ରମାତ୍ର ଅଧ୍ୟାତ୍ମର ନବାବ ଏହି ଭାବୁର ସମ୍ମିଳନ
ଅଳ୍ପାକ୍ଷମ ବଜାଳାବର୍ଗ ସମୁଚ୍ଛବି ବଜାଳାବର୍ଗ
ସହି ଅର୍ଥ ସବାବୀ ଅଜ୍ଞାନାର କରିଅଛନ୍ତି
ଏମ୍ବିଲେ ପ୍ରାୟ ଲକ୍ଷ ଦଳାର ଜଣା ଦେବା
ନୀତିଥିଲା । କିମି ମହାବିଦ୍ୟାଲୟ ଅନୁଭୋଗରେ
ଗପ ଦା ୨୫ ଲିଙ୍ଗ ରୂପବାର ମହାମନ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଲଟ ଅଭିଭୂତ କରାଯାଇ ଏହି ମହାବିଦ୍ୟାଲୟରେ
କା କରେନ ମୁହର ଶୁଭହାଳ ତିର୍ଯ୍ୟା ଯଥାସମ୍ମା
ଦେବ ତହିଁ ସମ୍ମାନ କରେ ଏକ ତିର୍ଯ୍ୟାମାତ୍ରରେ
ଦେବେନ କର୍ତ୍ତା ଦେଶୀୟ ଘରନ୍ଧବର୍ଗ ଏବଂ
ଅଳ୍ପାକ୍ଷମ ମୁହର ମର ଦିପପୁର ପୁନେ
ଦିନମଳ୍ୟ ମଦେବଦୟ ଏ ସହିରେ ଯେତେ
ବର୍ତ୍ତୁ ଦା ପ୍ରଦାନ ଦିଲେ ତହିଁ ପାଇମନ୍ତି ଏହି
ସେ କେବଳ ତାକୁ ତିର୍ଯ୍ୟା ତିର୍ଯ୍ୟା କରିଅଛନ୍ତି ଏହି
ଦେଶୀୟ ତିର୍ଯ୍ୟା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ପ୍ରେସ୍, ତା
ପ୍ରୟୁଷ ନ ଥିଲେକେ ଯେତେବେଳେ ଦେଖା
ଯାଇଥିରୁ ସେ ଦେଶୀୟ ଅନେକ ଲୋକ ଅଧ୍ୟ
ଦେଶୀୟ ଓ ଦର୍ଶନ ତିର୍ଯ୍ୟା କରିଅଛନ୍ତି ଏହି
ଦେଶୀୟ ତାକ ପରିଅଛନ୍ତି ଦେବେନେକ ତିର୍ଯ୍ୟା
ପ୍ରଶାନ୍ତାକୁ ଅପାହା ଦିବବା ଯୁଗି ସଜ୍ଜ
ଦୁହେ । କିମେବନୀ ତାକୁ ତିର୍ଯ୍ୟା ତିର୍ଯ୍ୟା ତିର୍ଯ୍ୟା
ଏପରି ଅନ୍ତର ଦେବାଥାନ୍ତରେ ଦୁହେ ଯା
ଦେ ମୋପରର କାଳାପ୍ରାନ୍ତରେ ତାକୁ
ପାଇବ । ବହୁବାଲ୍ୟାମେନ । ଗେଗେଦା
ବହୁବାଲ୍ୟାକ ଲୋକ ଦିଲା ତିର୍ଯ୍ୟାରେ ରହିଥି
ଅପେକ୍ଷା ଦେଶୀୟ ତିର୍ଯ୍ୟା ସାମାଜିକ ପାଇବ
ତିର୍ଯ୍ୟା । ଅଛି ଦେଖିବ ଦା ଦହିବାକୁ ଅପାହା

କବିତାକୁ ଅନିଷ୍ଟ ଦେଇଥିଲା । କିମ୍ବାକେ
ଅୟୁଦେଖଦୟ ଓ ଦକ୍ଷମୀ ଚକ୍ରାନ୍ତର ସେ ଅନିଷ୍ଟ
କିବାରଣ ହେବ । ଏହି ସମସ୍ତ କବିତାକୁ କରି
ସେ ଅନନ୍ତ ସହିତ ଏହି ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର ଶ୍ରୀମଦ୍
ହେବାରୁ ସମ୍ମରି ହୋଇ ଅହୁ ସେହି ଶହ
କ୍ଷାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ମନ କରୁଅବରୁ ଏବି ଆଶା କରିବା
ସେ ଏଠାରେ ଅନ୍ୟନାମ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ୟ
ଚିତ୍ରା ଏବି ଶବ୍ଦରେକ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯିବ । ମହା
ମାନମ ମହୋତ୍ସବର ଏହି ଉପରେକଷ କବି
ମୂଳ୍ୟବାନ୍ ଏବି ଅମ୍ବେମାକେ ଆଶା କରୁଛି ସବୁ
ଦେଖିଯ ଚିତ୍ରା ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଅନ୍ୟ ଚିତ୍ରା
ଶବ୍ଦରେତ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯିବ । ଅନ୍ୟଚିତ୍ରା ନିମିତ୍ତ
ଶବ୍ଦରେତ ଜ୍ଞାନ କିବାକୁ ଅବଧ୍ୟକ ଓ ଅ
ଚିତ୍ରା ବିନା ଦେବ୍ୟ କା ହବିମ ଉପରେ
ଲୋକେ ଏହା କର୍ତ୍ତର କରିପାରିବ ଗାହି ।

ବାଣିଜ୍ୟ ।

ନରମେହରେ ମହାସମର ହେତୁ ଶ୍ରମଜୀ
ଦୁବାମାଳ ଅହାତ୍ର ହୁମୁଳ୍କ ଦୋଷାତ୍ମି ସ୍ଵ
ବୁଦ୍ଧିପାଦ ଦୋଷାତ୍ମି । ଏଥୁଯୋଗେ ଭାବରେ
ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭଦଳ ପଦ୍ମଗାରାତ୍ମି । ବିଶ୍ଵବେ
ତୁ ଭାବରେ ଏହା ଦେଇ ଦାତା ଅନ୍ନୋଲାନ୍ତ
ତାଙ୍କ ଲାଗିଥାଏ ତ କାହା ପ୍ରକାର ଭାବାର
କାର ପେଣ୍ଟ ଦେଉଥାଏ । ଯେଉଁ ଦ୍ଵିତ୍ୟମାନ
ମୌର୍ଯ୍ୟ ବିଶେଷ ପରମାଣୁରେ ଆସୁଥିଲ ତାହା
ବନ ଦୋର ଥାଇଥାଏ । ଦେବକ ଏ ସୁନ୍ଦର
ଶେଷ ଦେବ ଗହଁର ରୟୁତ୍ତ ମାହଁ । ଶେଷ
ଦେବ ମଧ୍ୟ ଦୁବାମାଳ ଧବଳରେ ସୁତ୍ରାପ
ଦେଇ ପରିବନାହଁ । ଏଥୁଯୋଗେ କି ଭାବା
ସୁରେ ଏ ଅଭ୍ୟାସ ପୁରିଣ ଦେବ ତ ଏହ ଅବ
ଶରରେ କିନ୍ତୁ ଭାବରବର୍ଷରେ ଏ ଦୁବାମାଳ
ଜନାର ଜୀବତର କଣିକା ବଥା ଭାବର ଶି
ତ ଶ୍ରମଜୀବନାରଖାତାମାତର ଶତ୍ରୁକି ଦର
ମାର ଦହୁର ପିଲାପକ ଭ୍ରମଜୀବ କଷ୍ଟଯା
ପାଦକ ଥୁର କଣେଷ ଅନ୍ନୋଲନ ଲାଗୁଥିଲ
ପରି ତା ୧୯ ରଙ୍ଗରେ ବଡ଼ମାଟଙ୍କ ସାରା
ସର ଏବୁହିମ ବହୁମରୁଲୁହ ପ୍ରସ୍ତୁତ ମର
ମେଟିଏ କମିଶକ ବନିବାର ସ୍ଥିରଭୂତ ହୋଇ

ଅନୁଷ୍ଠାନକ କର କହୁର ବିଧା ଭାବର ଗାଁ
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ କଣାଇବେ । ଏଥରୁ ଶାରମନ୍ତପରି
ଏ ବିଷୟରେ ସମ୍ବୋଧନୋଗୀ କେବେଳା
କହାଇଲୁ । ସେ ଯାହା ବହୁଅନ୍ତରୀ ଗାଁ
ବିରକ୍ତ କର ଦେଖିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଥାନୋଳକରୁ
ଯାହା ଅତ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରସ୍ତୋତ୍ର ଏବଂ ତାହା ପୁରୁଷ
ଜ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାବର କାଣିଲୁ ଏବଂ
ସାମ୍ଯ ବିଜ୍ଞାନର ପରିମାଣର ପ୍ରକାଶରେ
ଭୂମି ଧାରତ ହୋଇପାରିବ କାହାରୁ । ଗାଁନା
କହିଲୁ ଭାବରେ ଶିଶ୍ରୀ ଅଜ୍ଞବ । ଶିଶ୍ରୀ
ବିଷ୍ଣୁବାନିମନ୍ତ୍ରେ ସରବାର ସମେଞ୍ଚ ଦେଖୁବାର
ଅଛିଲୁ । ମାତ୍ର ଶାରମନ୍ତ କହିଲୁ ଯେ ବରିଦି
ଅଳ୍ପାନ୍ୟ ବିଦୟୁ ପ୍ରସାରର ଶମଳାର ବ୍ୟବସ୍ଥା
ବହୁର ପାଇଲ କି ସମଜ ଅଛି ଯାହା ଅସେଇ
କ୍ଷେତ୍ରର କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ । ବାଣିଜୀ ବି
ପୁରେ ସରବାର ବିଦ୍ୟୁ କରେବାହୁଁ ବିବ୍ରତନା
କହିଲେ ପାର୍ଥକତା କାହାରୁ । ବାଣିଜୀର ଦ୍ୱାରା
କରେଇଥିବା ସଙ୍ଗେ ଦିନ୍ବାର ସମ୍ବନ୍ଧରୁ କିମ୍ବା
ଏ କଥାଟିକୁ ହେବାର ଆବଶ୍ୟକ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ଶିଶ୍ରୀ ପୁଣ୍ୟକାରୀ ହୋଇବି ଦୋଷ ଅତ୍ୟକ୍ରମ
କାହିଁ ଏହାକିମ୍ବା ପ୍ରର କରସିବାର ବାହୁମାନ
ଭାବର ଲେଖିଥିଲୁ । ମୋଟ କୋରି ୧,୫୦୦,୦୦୦
୧,୦୦୦ ଟଙ୍କା ବିଷୟରୁ କୋରି ୧୦୦,୦୦୦,୦୦୦
ଲେବ କେବଳ ଦୁଇ ଉପରେ କରିବାକିମ୍ବା
ଏମାକି ମଧ୍ୟରେ ଉପି କା ଏକମାତ୍ର ପାଇଁ

କଷୟ ଶିଖା ଅବେ ଲାହଁ । ଭାଇର
ସୁଲ ପଠିବେଗେଣୀ ଶବ୍ଦ ସଂଖ୍ୟା ଯେତେ
ବହିମଧ୍ୟବୁଦ୍ଧି କେତେ ସୁଲରେ ଅଧ୍ୟବନ କରନ୍ତି ।
ଏମାକର ମଧ୍ୟବୁ ଅଧିକାରୀ ବହିମଧ୍ୟବୁ ପୁରୁଷ
ବୁଦ୍ଧି ଏମାକର ବାଚସ୍ପ ତୁତ୍ରର । ପ୍ରାଥିତି
ବୁଦ୍ଧିଶିଖାପ୍ରଦାତାର ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ସରତାର ସମେତକୁ
ଅର୍ଥକାବ ବରୁଅନ୍ତି ହେଲେ ଯାଇ କାହିଁ
ହୋଇପାରୁ ବାହଁ । କହିର ବାରି ଏହି ଯେ
ଶ୍ରୀକାମ ଓ କୃଷ୍ଣଶିଖାକାଳକୁ ଯେଉଁ ପ୍ରଣାଳୀରେ
ଶିଖ ଦାରୀରେ ସେମାନଙ୍କର ବନ୍ଦବସ୍ତୁ ମର୍ଦ୍ଦ
ପରିଷାର ହେବ ଏବ ଖେମାନେ ବହିର ଷଳ-
ଲୋକୀ ହେବେ ଗାହା ହେଉନାହଁ । ଅଧିକରୁ
ଧେଇର ଶିଖ ଦେବାପାର୍ଶ ଉପସ୍ଥିତ ଶିଖଦର
ଅନୁବ । ଏପର ଶବରେ ଓ ପ୍ରଣାଳୀରେ ଶିଖ
ଦିଅମ୍ବିବାରୁ କୁତିହ ଯେପରି ଶ୍ରୀକାମ ଓ କୃଷ୍ଣଶିଖ
ଜ୍ଞାନକାଳ ଅଭିନବନମାତ୍ରେ ଅପରା ପିଲାକ
ସୁଲରେ ଶିଖ ଦେବା ପାଇଁ ଅକୁଞ୍ଚ କେବେବୋ
କୁଷ ଓ ଶୁଦ୍ଧଜାତ ବାହିକର ମୌଳିକ ଗ୍ରନ୍ଥ-
ମାଳ ସରଳ ଓ ସନ୍ଦର୍ଭ ଦ୍ୱାରା ବାବରେ ହିମ ଦିଅମ୍ବିବା
ପ୍ରବର ଅନୁବ । କର୍ତ୍ତମାତ ପେର୍ଦ୍ଦ ପ୍ରଣାଳୀରେ
ଶିଖ ପବତ ଦ୍ୱାରାନ୍ତି କହିରୁ ଦେଖାପାରୁଥିଲୁ
ଯେ କରିଯାଇ ପ୍ରାଥମିକ ଶିଖ କୌଣସିପ୍ରରେ
ଶାଶ୍ଵତ ପିଲାକ କି ଯକ୍କାହି ଦ୍ୱାରା ପକ୍ଷିଜର
ହେବ ଗାହା ହେଉ ବାହଁ । ଫେଦଳ ଶିଖଶ୍ରୀ
ରକ୍ଷଣଦୂରଙ୍ଗ କଲେକରେ ମୟୀ ବା ମୂଳିକାତମ
କରିବାକୁ ଅତିରି ଦ୍ୱାରାନ୍ତି । ଭାବତ୍ୟ ଶିଖ
ମାନେ ଏ ଦାର୍ଶନିକ ବରିବାକୁ ଅନ୍ତରୁକୁ ଓ
ମତ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେବାର ମନେ କରନ୍ତି ଏବ ପ୍ରକାଶ
ଶିଖର ଉପଗୋଚି କୁହେ କୋଇ ଗାହା ଦୂରର
ଦେଇଦେଖନ୍ତି । ଏପର ଅବସ୍ଥାରେ ବାହିନୀ ବା
ଶିଖ ବା ଶିଖଜାତ ଶିଖ ଓ ଶିଖାର ଦାତାକାମ-
ମଳ ବ୍ୟାପରେ ବସ୍ତାର ହେବା ଦୂରକୁ
ଶିଖଶ୍ରୀ ପରିକା ଶର୍ମାର୍ଥ ଦ୍ୱାରାନ୍ତି । କହି
ଦେବକୁ ହେଲେ ବଳକୁ ଅନିବାକୁ ହେବା
ମାନସିବ ଶିଖ ସହ ଶାଶ୍ଵତ ଶିଖ କି ଦେଲେ
ଦୁରକର କୁଳାଦଶ୍ରୀ ଦେବା ଯିବ ।

ସହାର୍ଦ୍ଦିତ ଓ ନାନା ସମ୍ବନ୍ଧରେ

ଧୂଳ ଦୂତ ବୃଦ୍ଧିଥ ଦୋହାନମାଳକବୁ
ବାହାରେ ଥିବା କରିଅରେ ପାତ ଆଦି
କର୍ବ୍ୟ ସହି ପ୍ରେଟକୁ ଯାଏ *dyspepsia*
ବାସୁଦେଶର ଦୂତ କୋଇ ଆଏ । ତଥା
ଶାସ୍ତ୍ରକର ସ୍ତ୍ରୀର ଶବ୍ଦର ଶବ୍ଦ ଗାନ୍ଧିବଦ
ମନ ଦୂତକୁ ହନ କଟିବ କରି ଦୂଲ୍ୟ ଦେବାନ୍ତ
ଅରମ୍ଭ ଦୂଲ୍ୟର ତ ଲାକାର ରେମର ଆବଶ୍ୟକ
ଦେଲାଇ । ଯଦ୍ୟି ବସ୍ତ୍ରରେ ପାତ ପହାର ଧୂଳ
ବନ୍ଦ କରିବା ମୁଖୀପାଇଛିର ହାରୀ ନାହିଁ
ଦେବରେ ମୁଖୀପାଇଛି ଲିଚି କର୍ବ୍ୟବ୍ୟ କରି
ଗାହା ଦୂରି କାଶାରୀ । ଅମ୍ବେମାନେ କେବେ
ପେଅର ବା ତରଦାଗାମାଳକୁ ଅଳ୍ପେଶ କରି
ଅଛି ଯେ ସେମାକେ ଏହାହିତ ହୋଇ
ବିଷୟରେ ପ୍ରତିବାଦ ବଲକୁ ଓ ଅଳଖ୍ୟ
ଦେବରେ ପ୍ରତ୍ୟେତ ତୋଡ଼ିବ ଦୟିଷନରମାତ୍ର
ଏହିଷୟରେ ମନ୍ଦଗାରୀ ଦେବାକୁ ବାଧ କରିବା
ଦେବଦାଗାମାଳକେ ଦେମାନନ୍ଦର ଅଧିକାର ଦୂରିତ୍ୱ
ମୁଖୀପାଇଛିର ଏ ଅଭ୍ୟାସର ଅଧିକାର
ଦେବି ପାରିବ ନାହିଁ । କମ୍ଲିଶନରମାତ୍ରେ ଦୂରି
ଯେ ସେମାକେ ତରଦାଗାମାଳକୁ ପରିବିଷ୍ଟ ମାତ୍ର
ଅମ୍ବେମାନେ କେବେବ କରିବାର ବସ୍ତୁ
ଲେବମାଳକୁ ଗୁଣ ଦୂରିଗ ଦେବାକୁ ତେଣୁ
ମୁଖୀପାଇଛିର ଅଳ୍ପେତ ଅଛି । ଧୂର୍ମା ପ୍ରକାଶ
ଲିକ୍ଷାରୁ । ସମୟ ସମୟରେ ଦୋର ଅଳକ
ବସିରେ ମୁଖୀପାଇଛି ଲାଶକ ଦକ ମାତ୍ର
ସମୟର କରିବା ଅଳ୍ପେତ ପରିଷାର
ଦୂରିରେ ଅଳ୍ପେବ ଜନ୍ମାଏ । ପ୍ରଥମ
ଅଳ୍ପେର ସଂଖ୍ୟା ଅଳ୍ପ ଗା ଦୂରିରେ ଅଳ୍ପେ
ଏହି ପାଖାରି ଉପକାରୀରେ କରିବାର କରିବାର
କିମ୍ବାକୁ କରିବାର ସମ୍ଭାବନ କରିବାର
ପ୍ରକାଶ ଦୂରିରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କଣା । ଅମ୍ବେମାନେ
ଶୁଣାରୁ ମୁଖୀପାଇଛିର ଜଣେ ନିରନ୍ତର ଶୁଣାରୁ
ଦର୍ଶକ ଅଧିକାର ଦୂରିରେ, ଦାର ଥିଲା
ରହେଇବାର ଅବଧିକାର ଓ ରୂପୀ ସହି
ପାଶ ପଦାର ଧୂଳ ମରିବା ଏମହିତ ପରି ଗାହା
ଦୂରି ପଦକ ଅବ୍ୟାପକ ।

“କୁମାରଙ୍କ ବାଣୀ ସ୍ଵାଧ୍ୟାଳକ ନାହିଁ
ସଖୀ-ଗାସନକୁ ଦେଲୁ ନିମିତ୍ତ କର ।
କୁହ ଦୋଷପ୍ରକାଶ ପେଣେ ବସ୍ତୁ ବାଲମୟ,
ପୁଣି ଦେଲୁ ବମ୍ବାତ୍ତ ପ୍ରୟୋଗର ପ୍ରୟେ ।”
ଅମ୍ବାଜିଙ୍କ ବାବୀ ବିରଳ ଦୁଇଲ ବାହି-
ପଥରେ ଏ ଜଣ୍ଠିକ ପାଠ କର ସେହିପରି
ଲବିଲ । ଅମ୍ବେମାକେ ଭଲକର ପ୍ରକୋପ
ଲେବନ୍ତ ଏହା ଶାଠେଇବା ବାରଣ ଅନ୍ତରେ
ବରୁଥିବୁ । ଶାଠା ଅତ୍ୟନ୍ତର । ଏମନ୍ତ ସନ୍ଦର୍ଭ
ଭଲବେ ଶ୍ରଦ୍ଧାକାର ଟିକିଏ ମନୋମୋଳୀ
ହୋଇଥିଲେ ତତ୍ତ୍ଵ ପ୍ରଦତ୍ତ ସଂପାଦନେ ପରି-
କରେ ଅନୁଦିତ ଦେଇଥାଏ । ଏହା ପୁଣ୍ୟ
ବ୍ୟାପୀ ସ୍ଵର୍ଗବର ଦୂରୀ ଏଇବାରା ଅଶ୍ଵକ ମୁହଁ ।
ତୁମ୍ଭୁ ହେଲେ ।—ଏହା ବଳମୟ ଦେବ
ପ୍ରଣାତ ଏହା ବାରଣ୍କା ହିତେଶୀ ଯହାଲମୟରେ
ମନ୍ତ୍ରିତ । ଏଥରେ ଯଂଶ୍ମାୟ ନଜାବଦ ଯେହି
ପ୍ରୟୋଗ ସ୍ଵର୍ଗିକ ଜ୍ଞାନ ରହିଥ (Country
of errors) କାହିଁ ତାବ୍ୟାତରେ ପରା-
ତତ୍ତ୍ଵ ହୋଇଥିବୁ । ବାମଶ୍ରାର ହିନ୍ଦର ସଜା
ସତିବାନଙ୍କ ଦିଲ୍ଲିବର ଦେବକୁ ବାପା ବଳ-
ମୟ ଦେବ କହିବା ଲେଖିବାରେ ଭଲକରେ
ସପରିଦିନ । କହିଯାଇବ ବାକର ଅପ୍ୟାୟର
ଶ୍ରଦ୍ଧାତେଜୁ ସେ ନାହିଁବନ୍ତି ଗଙ୍ଗା ବାରଣ୍କାରେ
ଉଦ୍‌ଦେଖିଯାଇବକ ବହଁର ବସାନତନ ଦସର-
ବାର ଦେଖୁ ବରାହିରଙ୍ଗୁ । ବିଶ୍ୱାସ କୋତୁକର
ଏହାରୁ ଭ୍ରମିତୋଣି ଏହା ମହାବକ ବାହାକ
କାନ୍ତାବାରେବେଳର ସଥୋପ୍ୟକୁ ବାର୍ଷି
କରିଥିଲୁଣ୍ଟ । ବାର୍ଷିରେ ସେ ଭସର ଅଶ୍ଵକର
କରିବା କୁଣ୍ଡି ହେଲେ ସୁକା ତବ ସେ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ହୋଇଥିଲୁଣ୍ଟ ଏବା ଅମ୍ବେମାନେ ବୋଇ
ତ ପାରୁ । ଲେଖା ସରଳ, ସୁନ୍ଦର ଓ ମନୋ-
ମୂଳ ତତ୍ତ୍ଵ । ଶ୍ରଦ୍ଧାର ଦୋଷର କୁ, କୁ, କୁ, କୁ
ଯଥେତି ପନ୍ଦେତ କୁମ ରହିଥିଲାମ୍ବନ୍ତ । ବାଦ,
ପରିଦତ୍ତ ଦୋଷପ୍ରକାଶ ଭଲ ଦୋଇଥାନ୍ତି ଏହାର
ଦେବ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦର ପ୍ରେସରେ ମଧ୍ୟ ଦେଇଯାଏ ।
ଭଲକରେ କରୁଥିବର୍ଷ ହେଲୁ ଶ୍ରଦ୍ଧାତଳ ବସି-
ଥିଲେ ସୁକା ଏ ଦୋଷ ଶ୍ରଦ୍ଧାର ସମୟ ଉତ୍ସା-
ହିତ ହୋଇ ନାହିଁବି । ନାରକମୁଣ୍ଡ ଅକୁ-
ବାହିର ହୋଇଥିବ ଏଥର ଅଭିନୟ ଦେଖି
ଅକୁକେ ପୁଣ୍ୟର ବରଥାନ୍ତେ ଏହେ ଭଲକ
ନାରକ ବଶ୍ୟାରରେ ଅକୁଳୀ ପ୍ରଦୟନଭୂତେ
ରହିଥାନ୍ତା । ବାମଶ୍ରାରେ କାନ୍ତାବାନ୍ଦୟର
କେଉ ଅବସ ପ୍ରଦୃଷ୍ଟ ନାହିଁ ଏହା ଭଲକ
ବାରଣ୍କ ଶୋଇ ଶାଶ୍ଵତ ଦୂରୀ । ସେ ଶାଶ୍ଵତ
ଦେବ ଅମ୍ବେମାକେ ଏ କାବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭଲକ
ଯାହାତରେ ସାହରେ ପ୍ରତିକ ମଧ୍ୟରେ ଏହେ
ମାଠ କର ପାଶର ମହାବଦିକ୍ଷା ବଳୁମା-ବଳେ,
ଲବ ନଳକ ନାହିଁବେ । ୧୩୭ ପୁଣ୍ୟ ବିଶ୍ୱା-
ସ୍ଵର୍ଗ ପରେ ମୁ, ଲାଭରାତର ଅକୁ ସଜର

ସାହୁତିକ ସମ୍ବାଦ

କହାର ଲେଖନ ଗୋଟିଏ ।

ବରଦର ଲେଖଣୀର ପାଇଁ ତ ଲେଖଣୀ କଲେକ୍ଶନ
ଦ୍ୱାରା ପରିବର୍ତ୍ତନାର ପାଇଁ ସଂକଳନ କରାଯାଇଛି ।

ତେବେ କରିବାର କେ ସବ ଘରରେକିଲ ଗାଁ
ତେବେ କରିବାର କେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ପୁରୁଷଙ୍କ ହୁଲ ରେସଟ୍ ମନୋହର ବାହୁ ଦିଶରେ
ପ୍ରାଣ ଛେତ୍ରଧରେର ମାର୍ଗରେ ଉତ୍ତି ପାଇଲେ ।

ମୋଟକୁଳ ନିର୍ମାଣ ଯୀନିର୍ମାଣ, କଲାପାତା ଟେ ଏବଂ
ପରିବାରୀ ଓ ମୋରିଧା ଏସେ ଏକ ଏକ ଦର୍ଶକ ନାହିଁ ।

କବିତାରେ ପ୍ରେସ୍ ଏବଂ ରମଣୀ ।

ହାତରୁଷ୍ଣ ଓ କାର୍ଯ୍ୟର ମୌରକ ରଖାନ୍ତି
ଦେବମାତା ମୁଣ୍ଡରେ ହିତରୁଷ୍ଣକ ତୋରେଇଥିରୁ
ତର ହରୁପ । ଏହି ରଥଯାତ୍ରି କଥାକ ହରା
ଅମାର ହେବାନ୍ତି ଅନୁମେୟ ଦେଇଗାରେ
ମୌରୁଷ୍ଣରେ ଶର୍ମ୍ମାତାଙ୍କ ଓ ଶବଳକପ
ମଧ୍ୟରେ ଦେଇଧର୍ମକଲମିମାନେ ରଥଯାତ୍ରି
ନତୁମନର ତୋରେ ରତ୍ନହାସରେ ଉପରେ
ପଞ୍ଚା କିନ୍ତୁ ସ୍ଥାବାନେତି ଅଶୋକ କରୁ
ରେ ଅଳନୋମ୍ବକ ଇଶ୍ଵରା କଥରେ କରୁ
ସନକାନ୍ତି ସାମନ୍ତକ ରଥାଗେହାରେ ଦର୍ଶନ
ପାଇ କଥାର ଦେଇଥିରେ । ଏହି ସାମନ୍ତ
ପୋଦବହକ ରଥାଗେହନ୍ତି ଶିଥରକୁ ପୁଣ୍ୟ
ଦର କରେଥାକ ହୋଇଥିଲେ । ଏହି ମଧ୍ୟମାତାଙ୍କ
ଏହାମୁଖେତରେ ଦେବବେଦଙ୍କ ସହ ରାଜବା
ଗୋଟୁମ୍ଭି ଆଜନ ସମାଜେଶ ଦେଖେ ପରିଷ,
ମଧ୍ୟମୟ ଶାରୀ ବର୍ଷକ କିମ୍ବା ଶୁଭରତର
ଅନୁଭବ ।

ବେଳେ ଅନେକ ଶକ୍ତିହେବ । ମାତ୍ରା ଜିମ୍ବା
ସ୍ଥା ବଜ୍ର ଶୋଭନୀୟ ଦୋଷଶକ୍ତି । ସେଇଁ
ଦୁଇରେ ଶାହାସ୍ଥ ପାଦଶ୍ଵରେ ସେମାନଙ୍କ
ଅବସ୍ଥା ବଳଶକ୍ତି କି ଶାହାସ୍ଥ ପଦଶ୍ଵର
ପ୍ରତିବ ଅଟେ । ଲେବେ ଯତୀ ଅନୁମାନ
କରେ ଦକ୍ଷୁଅର୍ଦ୍ଧ ଏବଂ ମନୀବବାଦକ ମଧ୍ୟ
ଦିକ୍ଷ ଯାଇ ଅଛି । ମୂଲସ୍ଥାନ ୫୭୮୮ ଏବଂ
ଜୟବସନ୍ଧାନ ୨୨୩୦ ଜଣା ଶାହାସ୍ଥ ପାଦଶ୍ଵରେ
ସ୍ଥିର । ସ୍ଵାଧୀନଙ୍କ ଲେବେ ଶାହାସ୍ଥରେ
୨୨୪୦ ଜାବକ ରକ୍ଷା ଦୟାପିଲେ । ହିମ୍ବା
ଅନ୍ତର୍ଗତ ମାତ୍ରାଗବାଦୀଙ୍କ ସଦତିରୁକନନ୍ତରେ
ସ୍ଥିର ଦେଖାଯାଇ ହସ୍ତକ ଅବସ୍ଥା ବଳଶକ୍ତି
ଏବଂ ରୁଦ୍ଧ କରନାବ ଅଣା ଦୋଷଶକ୍ତି
ଦେଖାଯାଇ ୫୭୮୮ ଏବଂ ଜୟବସନ୍ଧାନ ୨୦୧୮
ଜଣା ଶାହାସ୍ଥ ପାଦଶ୍ଵରେ । ବିକାଶ ଉତ୍ତରାଂଶ
ଅନ୍ତର୍ଗତ ସିଂହଦୂର୍ମର୍ଦ୍ଦ ଲାଖୀନ ୫୩
୫୫୦ ଜଣା ମନୀବ ଶାହାସ୍ଥ ପାଦଶ୍ଵରେ

ବର୍ଷାର ମହି— ୧୨୨ ଶିଥର ବ୍ୟାକ
କରିବଗେ କଥାହାତିକାର ଦେଇବ ସରକୁ
ପ୍ରାତିକ କୋଣ ତତ୍ତ୍ଵ କବିତାରେ ସତକ ସହ୍ୟ
ପ୍ରବନ୍ଧ ବିମାନରେ କବିତାରେ ତତ୍ତ୍ଵ ବନ୍ଦ-
ମୟ ପ୍ରକାଶରେ କବିତାରେ ପ୍ରଥା ପ୍ରତିକଳ ଉପରେ
ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏ ପ୍ରଶନ୍ନର ଲାଭକାରୀତା
ନିର୍ମାଣ କରିବିଲେ ଏ ପରି ମହାରେ ଲୁହରେ କର୍ତ୍ତା
କରିବାକୁ କରିପାଇଲୁ ଏହି ପିତାପୂର୍ବ ସ୍ଵରକ୍ଷେ
ରତ୍ନ ରାଜାକୁ ପରିପାଦିତ କିମ୍ବା ନିମନ୍ତେ ଉପସ୍ଥିତ
ଅର୍ଥବାକ କରିପାଇଲୁ । କୁରୁକ୍ଷରକୁ ପାଇବୁ
ଏହିର ଅନ୍ତରୁକ୍ତ ବିମନ୍ତେ ଅମ୍ବେନାମେ ପରି-
ମର୍ଯ୍ୟା ଦେବକର । ଏମାଜର ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଛୁ,
ନାହିଁ ପରର ସଥେଷ୍ଟ ଆପତ ଅଛୁ ଏବଂ
କିମାତ ପ୍ରଥା ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାପନକି ଅଛୁ । ଏହିପରି
ବ୍ୟକ୍ତିଗ୍ରାସ କରି ବିନାକ ଅଧିକ ପ୍ରତିକଳ ଏହିର
ଏକ କବିତାରେ ବାଧା କବିତାରେ ହାତର ଉନ୍ନତି ହେବ
ନାହିଁ ନାହିଁ ।

ପୁରୁଷୀ—କଲାହଳର ପ୍ରସର କରି
ଗାନ୍ଧୀ— ହାରୀଯୁ ପ୍ରସରନ୍ତି ଖୋଜିବ ଯୁଦ୍ଧ
କମରୁ— ୨୭୩ ମାତ୍ରର ଦେଇ କୋଟି ଯ ଯୁଦ୍ଧ
କରି ପରିଷାରୀ ହେବାରେ ହାରୀ କିନାରା
ଯାମେଇ ବେଳେ କର୍ତ୍ତି କର୍ମର ବିମର୍ଶା ବନ୍ଦେବ
କାରୀଙ୍କ ବିବାହୀ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଦେଇ କିମ୍ବା
କାରୀ କିମ୍ବା ମେରାରେବେଳେ ପରିଷାର
ପରାମର୍ଶ ଦର କିମ୍ବା ଦରାର କୋ ଦାରନ କୋଟି
ପରାମର୍ଶ । ସମ୍ପର୍କ ଏହି କରିବାରେ ଅମେରିକା
ଏବାକୁ ପ୍ରକାଶି କରୁ ମୁକ୍ତବେଶୀ ଶକ୍ତି ବି
ବଳରେ ଭୁଲ ପରିଷାର ପରାମର୍ଶ ଭାବେ
ବାବେ ସତାହେ ଶ୍ରୀ ବିଜୁ ପ୍ରାଣିକାରୁ ଏବା
ଦେଖ କାରାବଳୁ ଗାନ୍ଧୀମାର ଅନ୍ତର କୋ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଅଧିବେଶ୍ୟ ଅନ୍ତର ଅଧିବେଶ୍ୟ କୁଳ ଏହା ବାବେ
ବାବେ ଏହି ପେଖୁର କବଳ ତେଜ୍ଜ୍ଞା ବାବେ

ବ୍ୟାକ ଦେଖିଲୁଛନ୍ତି କବ ବେ ଗାନ୍ଧାରୀ ସୁର୍ବୀନ୍ତି
ପିଲାଙ୍କ ସନ୍ଧାନ ସଥିଯାଏ ପାଇଲ ପୁରୀର
ରହିଲି ମଜଳ ଟି ପ୍ରକାଳ ହୃଦୟରେ ନିମନ୍ତ୍ରି
ବରତ ବହିବାଳ ଦେବେ ଓ ସତ୍ତବ ବାଟ
ମନ୍ଦିର ବଢାଇବା ଏହି ଦିଦାରିର ଉପର
ମାତ୍ରର ଭାବରେ ଜୀବାଶମ ଗୁଡ଼ ଏହାରୁ
କାହୋଇଲା କେବେ । ପରିଶେଷରେ ଜଳା
ହୋଇଯୁ ଏହି କରେ ଓ ଉତ୍ସବ ମହା
ପରିଶେଷ ମହାଯନ ନିମନ୍ତ୍ରି ଜଳିମେହର
ପରେ ଉତ୍ସବାର ଜଳା ଧାର ବନ୍ଦାନ୍ତରୁ ।
ଏହି ଜଳଶ୍ଵର ଦାନ ଅଗରରେହୋଇବୋତିଲ
ମାନଙ୍କି ଏହି ବହି ଦାନ ଓ ଅଗରରେହୋଇବ
ଅଶ୍ରୁରୁ ପ୍ରାତିକର ଉତ୍ସବ ଏହାର
ବରତିକଳାନାରକର ହେବାର ସୁଲକ୍ଷଣ ହେବାର
ଅନ୍ତରୁ । ପରିଶେଷର ଜଳା ଦିନ୍ଦିନକର ନିତିରେ
ଦେବକୁ ଯାର୍ଥୀସୁ ପାଇବିପାଇସୁ ଏହି ବନ୍ଦା
ବେ ଦେବ ପ୍ରବାନ ଦରନ୍ତରୁ ।

କାଳରେ କାହାର ଦିନେକାଳି ଦେବ କାହାର ଦିନେକାଳି ଦୁଇଟିକାଳି । ଦେବକାଳି କଥାରେ ଅରଜିକାଳି କାହାର ଦୁଇଟିକାଳି କାହାର ପତ୍ରାକାଳି । ମାତ୍ର କାହାର ଦୁଇଟିକାଳି କଥାରେ ଅରଜିକାଳି ଅବା ଏକାକି କଥାରେ ।

ତକଣା ଶିଥା—ଏହି ଗାଁ ଯଥ ବିହାର
କିମ୍ବା ମହାରାଜୀଙ୍କେ ବିହାର ଖୁଣ୍ଡା କମିକ୍ଷାର
ଲକ୍ଷ୍ମୀମା ମେହିରେ କରିବାରେ! ଦେବତା
କବି ମନ୍ଦିରକୁ ଦିଲ୍ଲିପକ ଉତ୍ସମାନଙ୍କୀ ମାନ୍ଦାର

କଥା କଥାରେ, କଥା କଥାରେ କଥା
ଏକ ବୋଟାଏ ରେଣ୍ଟ କାଗଜର ମଳରେ ଏଥାରେ
ଥିଲା । ବସୁନ୍ଧର ବିହାର ପାତ୍ରରେ ଏହା
ଏକା ପାଇବେ । ତେମିଲାନାଲ ବା ତେବେ
କଥାର ପାଇବେ କାହାର । ଇନ୍ଦ୍ରପତ୍ରର ଅନ୍ତରେ
ଦକ୍ଷପତ୍ର ପାଗ ପାଇବିଲାରେ ଅସନ୍ତ୍ର ମନ୍ଦିର
ତାହାର ରିଖ କରିବେ । କଥାକାଳୀ ହେଲା
ବସୁନ୍ଧର ତିଷ୍ଠାନକାଳୀ ଯାହାକର କାହାର
ଅବଶ୍ୟକ ସେମାନେ କରିବେ ହେଲାରେ ହେଲାବେ ।

—୧୦୫—

ବନ୍ଦେଶ୍ୱର—ବନ୍ଦେଶ୍ୱର ପ୍ରଦେଶର ରାଜୀ
ବର୍ଷର ବନ୍ଦେଶ୍ୱର ବା ଅୟନ୍ତର୍ଯ୍ୟର ଜଗା
ଦେଶର ଜଗ ତା ପ୍ରଦେଶ ବନ୍ଦେଶ୍ୱର ପାତ୍ର
ଗୋଲିରରେ ବାହାର ଥିଲା । ତେବେର
ଅମୃତ ପାର୍ଶ୍ଵ ସହାୟ ସର୍ବତ୍ର ପକା କରି
ଅର୍ଥ ଦେଖିଲାମୁଁ ଗାନ୍ଧି କାହାରା ନିର୍ମାଣ
କରାଯିବ ହେଲା ଯଥା—

ବାର ଲାଭଦେଖ ବା	ହେବେ ମ୍ୟୁ ଦେବ
ଶାତା ମାଧେ	ଟ ୧୫୨୨୭
ପରିବର୍ତ୍ତ ବ	
କେବଳସା ଅଜାନ୍ତା ହତ୍ୟାଲୟ	ଟ ୩୮୭୦
ପରାଶେ ଭାବି ରେବା	
କେବଳ ମହାବିଜ୍ଞାନେ ମାତ୍ର	
ଏ ମାନ୍ଦାବ ଉତ୍ତର	ଟ ୨୫୦୦
କଟବ କେଳଇଲ ବାପପାଗାଇ	
କେବ୍ରା ସ୍ମୂଲରେ ଖେଳନ୍ତି	ଟ ୧୮୮୮
ପ୍ରମୋଦ ସର	
ମୁରବସା ଉତ୍ତର ପଢ଼ି	
ପକା ତରିବା	ଟ ୧୦୦୦

ଏଥରୁ ହେଠାବାବ ରେ ଚାରତ୍ତିତ୍ତନେତ୍ର
ନିର୍ମିଳ ଅଥବା ବନ୍ଦେ ସରବେ ଦୁଇର ତୁଳି
ମୋତକର କୌଣସି କହେଥା ଏ ଦର୍ଶ ଦେବ
କାହିଁ । ଉତ୍ତରା ମାନ୍ୟତର ବାହୁ ନିମାରତର
ଏଠା ସର୍ବେ ପୁଲ ହୃଦବସ୍ତ୍ର ବନ୍ଦେବ ବିରାମ
ବେଳେ ବୀଦ୍ୟାପତି ସାହରେ ନଦୀପୁରେ
ଦଶାରଥୁଲେ । ନାହିଁ ତିତ୍ତ ଫଳ ଦୋଷ କା
ହୁଏବ ରଥ୍ ।

ଜଗନ୍ନାଥପୁର ତାତ୍ତ୍ଵବିଜ୍ଞାନା ।
ବୟସବେଳ ଜଳାଳବିଜ୍ଞାନ ପାଇଲ
କାହିଁ ପଦ୍ମବିଜ୍ଞାନ ପାଇଲାମ୍ଭାବୀ- ।
ଶୌଭିଗ୍ନି ପାରୁ ଦୂର୍ଗାବିଜ୍ଞାନ ।
ପାରୁ ଦୂର୍ଗାବିଜ୍ଞାନ ଦସ-ପରମୀ
କାହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କନ୍ତ ପାଇଲା
କାହିଁ ଦୂର୍ଗାବିଜ୍ଞାନ ପାଇଲା
ମୁନୀନ ପେଣେ ଅବହୁନ ଯଜ୍ଞାର
ନରହିତା ତାତ୍ତ୍ଵବିଜ୍ଞାନା ।

ପାତ୍ର ବାଧାତ୍ତସାହୁ ରମ୍ବନ
ମୁଖ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧ ମନ୍ଦମତ୍ତ ଦାସାନ୍ତ

” ” ପରିବର୍ତ୍ତ ଭୟକ

ମୌଳିକ ସ୍ୱର୍ଗ ଜାତିରକଳୟ
ମୁଖ୍ୟ ପଦମ୍ଭୂ ଅଧିକାରୀ
ପାଦ ଦେଖିବାରୁ ଗୋଟିଏ
ଏହି ପଦମ୍ଭୂ ପାଦମ୍ଭୂ

କୁଳ ବନ୍ଦୁ ପ୍ରସରଣ
ବାବୁ ଭାଗେନ୍ଦ୍ରନ, ସୁଧ
" ଧାରନେନ୍ଦ୍ର ପତ୍ର
" ବଜନନ୍ଦେଶ୍ୱର ପାତ୍ର
" ପାତ୍ରମୁଣ୍ଡାଳ ପାତ୍ରରବ୍ରାତ
ପଦ୍ମବିଜ୍ଞାନ ପାତ୍ରର, କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ର
କରୁ କରୁନାମ ମହିଳା ପାତ୍ରମୁଣ୍ଡାଳ

ମଦକେଳିଶ୍ଵାର, ପଟ୍ଟମୁଖାର
 ସୁଲିଯ ସବୁଲିକୁଳୁର, ପଟ୍ଟମୁଖାର
 ନାହ ଯା ସୁଲି କେବଳମାତ୍ରର
 ମହାୟ ପଦକିଳିରେ ତିଥାଟିମେଳ କେତେ-
 କାହିଁ ଅପିବର
 ବାରୁ ବଶୀଥ ପଣ୍ଡା ବାଲପଢ଼ା କମିଶାର
 ଧର୍ମଶିଳ ଗାସିରଙ୍ଗାଳା ।
 ସବ ତଳିତଳାଳ ଅପିବର, ଯାଇପୁର
 କର୍ପଣ ଖୋଜେଇ ସବୁଲିକାର

ମର୍ମଧାଳ ସବୁରେତୁମ୍ଭାର
ସେହି ମୋଳିର ଦୁଃଖା କରିବାରି
ମୌଳିର ଜୀବନକୁ ଅଳ
ବାହି ମାର୍କଟ୍ରୁ ପାଇ କରିବାର
ଗାହି କରେପଲକ ଏଣ୍ଟୁତ
‘ସୁଭନା ତାବୁରାଜା
ସର୍ବତତିଜନଙ୍କ ଅଧିଷ୍ଠର, ସାକଷର
ବାହି ପାରନର କଲେଖାନ ଦାସ, ସତନା
ଦୟାଖାଲାଙ୍କ ପୁଣ୍ୟ
ଦୁଇତା ଅଭିନ୍ୟାସ ର ଜୀବନାପ୍ର ବର୍ଦ୍ଦମନ୍ୟ
ବାହି ଦୂରସ୍ଵରାତ୍ର ବସି କ୍ରୁଅ ପୋଷନାମ୍ବୁଦ୍ଧ
ଏବି ସୁଭନା ଯାଇ ଦେଇନ
ଦ୍ୱାରା କହୁଛି କମ ମହାଜନ
ବାହି ସବାହିର କରୁଥିଲୁ ଦେଖିଲେଣେ କିମ୍ବା
କାହିଁ ଅଭିନବକ, ମହାମୁଖ, ୧୯୯୯ ମରି
ମନ୍ଦରିଷକ ଯେବିମେହିମା

1999-2000 Report

ମହାପତ୍ରଦାତା ପ୍ରକଳ୍ପ ଉତ୍ସାହ ।
ସବ କାହିଁ ରିକ୍ତ ଶୁଭକାର ବହରେ ଅନ୍ଧେ
ନମ ବଳ୍ପରେ ତ ପରିଜାଗ ମହିତଙ୍ଗାରା
ନିମଜ୍ଜ ଏ ଥବିବାର ଅପର ଶୋଭାରୁଦ୍ଧରା ।
ତହର ତ ବେଳେ ଅନ୍ଧରେ ଅମ ଲିଖିବାର
କଣାପତ୍ରମାହି । ବିଶ୍ଵରେ କୁଳ କାରନ୍ତପତ୍ର
ନିରମଳ ଗୋଟି ଜୀବନାଶ ଧୂର୍ପ ବାହାରବାରୁ
ଜନତରେ ସ୍ଥାନେଜୀବ ରୂପରୁଦ୍ଧ ଜନତେ
ଶେଷରଦରେ ମାତ୍ରମୁଣ୍ଡ ତ ସୁଲକ୍ଷଣାଦେତ
ବନ ଅଳାମୀ ସରବାର ପର୍ମର୍ବର ଲମ୍ବିତ

ଦେଲିଦେଲିରୁ ତତ୍ତ୍ଵବିଦୀର ଅଶ୍ଵ ବ୍ୟାଚିବ୍ୟାଚିଦ୍ଵାରା
ଏହି ଶୁଣ ଶ୍ରୀ ପ୍ରେମ ଶ୍ରୀପାତ୍ରାରୁ କରନ୍ତୁ
ଶିବାପାତ୍ର ତାହାର ସାହାର ହୋଇ ନ ଥିଲ,
ମାତ୍ର ପୁନିଥ ସାହେବ ଅପାରା ହପଦଳ ତୁମକର
କବାର ସାର ଦେହେବ ତାମତ୍ତପାର ତୁମ୍ଭ
କଷ୍ଟରେ ଉଦ୍ଧାର କରିଥିଲେ । ଅଧିକାରୀ
କାମକ ଏବଂ ପୁରୁଣା ସରଜ, ଦଲଜ, ବସ୍ତ୍ରାବଳ
ଥକେବ ପୋଡ଼ି ଯାଇଥାଏ । ଭାଷ୍ପସେନ୍ଦ୍ର ଶହୀଦ-
ମାନୁକର ନାହିଁ, କରନା ପୋଡ଼ିବାରୁ ସମ୍ମତ
ପ୍ରଥମତ୍ତ୍ଵରେ ହୋଇଥାଏ । ଅମୁଲାନନ୍ଦ ପରମ
ପାତ୍ର ପରମାନନ୍ଦ ସାହେବ ଲାଗାଇବ ଏହି
ଦେଶବୁର୍ଜରେ ଏ ବରେଷ ହାଜି ପ୍ରତାନ
କରିଥାଏନି ।

ନିରେ ଅବସର ପ୍ରାୟ ପରେ ।
ପଣ୍ଡିତ ବାସ୍ତବ କାଳ ନିରକ ବାହୀନରେ
ସୁଲକ୍ଷ୍ଣ କର୍ତ୍ତା କାହାରେ, ମର ଯୋଗିବାର
ତାହା କରିବାର ହବିଲି କିମ୍ବା ଅନ୍ତରୁ । ପଣ୍ଡିତଙ୍କ
ବିଦ୍ୟାମୁଁ ହେବା ଉତ୍ସବରେ ବାହିର ଯୁଦ୍ଧ ତା
ଏବାପେମୀ ପୁରୁଷ ଠିକ୍ ଓ ପଣ୍ଡିତଙ୍କର
ବୁଦ୍ଧିମୁଁ ପରାମର୍ଶ ଉତ୍ସବରେ ଯୋହିବ ବଳ
ଅନ୍ତରୁ ହୋଇଥିଲା । ସୁଲକ୍ଷ୍ଣ ମେଦେହି ତମି-
କିମ୍ବା ସହିତ ପ୍ରାୟ କୋଣାରକର କମ୍ପି ସମ୍ବନ୍ଧ
କରିବ ଅଥବାକର କରି ପ୍ରାୟ କରିବ । ଯେଥି
କିମ୍ବା ପରାମର୍ଶ କରି ପ୍ରାୟ କରିବ, ତାହା କାଳିମରବି ବାହିର ଯେବେ
ଅକ୍ଷ ମହାକାଶ, ଯାହା କାଳିମରବି ବାହିର ଯେବେ

ବିଜ୍ଞାନ ଏବଂ ପାଠ୍ୟ ବିଷୟରେ ପାଠ୍ୟ ବିଷୟ କୁ ଜନନେ ପାଠ୍ୟରେ ପାଠ୍ୟ ବିଷୟ କୁ ଜନନେ ପାଠ୍ୟରେ ପାଠ୍ୟ ବିଷୟ କୁ ଜନନେ

ପ୍ରାଚୀ ଏକବିନ୍ଦୁ ୨୨୭୫ ମୁହଁ ରାତି ମେଇ
ଦିନରେ ସୁବୀରି କିମ୍ବା ମୁହଁ ମେଇ ପ୍ରାଚୀ
ପାହି ଏଥିରେ ତାଙ୍କୁ କ୍ଲାମା ଦୂର୍ଧ୍ୱାକ୍ଷର ଅଟେ
ତପ୍ରମାଣକୁ ଏ ମୁହଁରେ ଦୂର୍ଧ୍ୱା ମଧ୍ୟେ ରହିବ
ସମ୍ପ୍ରଦୟକ ସବୁ କୋ ହେବ ଆହୁ ମୁହଁ ଦୂର୍ଧ୍ୱା
ହିରେ ।

ନ ୧୬୭ ମୁହ ଜାତ ସତ ୧୬୭ ମହିନା
ବା ୧୬୭ ମୁହ ୧୨ ରହେ କିମ୍ବା ଦେବ ।
ପରୁମେତ୍ର ମହାନ୍ତି । ୧୬୭
କାଶୀମାତ୍ର ମହାନ୍ତି । ୧୬୮

ପାଇଁକି କିମ୍ବା ପୁଣ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରର ଓ ସବୁ
ଦେବତାଙ୍କର । ମୁଁ ଦେବତାଙ୍କର ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣା ଓ ।
କାଳୁବନୀ କି ୧୨୨ ମୂର ତରିକ । ମୌରୀ ।
କୁଳକୁରୁକା । କି । କା । ଦୁଷ୍ଟକୁରୁକ ମମିତାକୁର
ମେଲିଥା ଓ କହୁର ଦୋଷିଷ୍ଟ ସବର କିମ୍ବ
କି ୧୯ ଅଟେ ତହିଁ ମଧ୍ୟ ପରିବାର କର
ଆମର ଶ୍ରେଷ୍ଠର । କା । କି । କି । କି । ସବର
ତମା କି ୨୫ ଅଟେ କାନ୍ତି କି । କି । କାନ୍ତି ପାଇ
କାନ୍ତି ଦେଖାଇଲା । କା । କି । କାନ୍ତି କି । ସବର
କରା ପାଇଁ ଅଟେ କାନ୍ତି କମିବାର କି ୨୫ ଅଟେ
ଦୋଷିଷ୍ଟ ଗାନ୍ଧାରା ବାନଦିଲୁ । କମିବର
ସବର କାନ୍ତିର ବହୁ କାନ୍ତି କିମ୍ବା ଦେବ ତରିକ
ଆ କାନ୍ତି । କି । କା । ଅଟେ ।

୨ । କଳ୍ପ ପୁଲାଶ୍ଵରକୁ ସଂ ବୋଲିବାର
ପତ୍ର । କଳ୍ପକି କଣ୍ଠରେ ମର ଗା । ଶା ।
କୁଳକୁର । ମୌ । କବତା ଭବତା ମଧ୍ୟରେ
କୁଳ ପ୍ରକଳନ ହେବାର କାମର କନୋକାଳୁ
ନ ପାଇଁ ମର ଜାଗା । ଗା । ସ୍ତରିଧାନ୍, ପାହ
କଳ୍ପକିର ଅଧିକା ପ୍ରଦର ଅନୁଷ୍ଠାରେ
ଏ କାହାର କୁ ଜାର କରିଲା । ଅପର ରକ୍ତ
ପୁରି ଓ ବନ୍ଦପୁରି କୁଳାଦ ସହିତ ସକଳକାର
ସବୁ ଫୋଟ କିଲାର ଦେବ ଗହାର ଅଳ୍ପ ମୁଲ୍ଲି
କାହାର ପରିବା ।

ମାତ୍ର କମରୀ ରହିଲାଗତ ଦେଖିବା ତମର ଜ୍ଞାନ
ପାଇଁ ଏ ବିଶ୍ଵାସ ତୀର ଥିଲେ ତମ ବୁଦ୍ଧି ଏ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ବୁଦ୍ଧି ଆମ ପାଇଁ ଏ ଅଭିଭାବକ
ଦୁଇତିନ ବନ୍ଦାଏବଂ ମୁଦ୍ରଣରୀ ସହି ଦେଖାଇ
କଲାପ ଦେଇ ରହିଲା ଏବଂ କିମ୍ବା ଏ ଶବ୍ଦ

ଏହାରୁ ପରିବାର ଏହାରୁ ଏହାରୁ
ନାହାଇବ । ପ୍ରାଚୀନାବ୍ଦୀ କି ୧୯୭୨ ମେସର ଛାଇ
ବା । ବୁଝିଲାଗୁବ । ମୋ । ଜୟତ୍ରପୁର ସମ୍ବଲ
ପରିବାରଙ୍କୁ ଜଳିବାରେ ଥୁଳା ବା ପାତ୍ରାନ୍ତର
ଛାଇ ମଧ୍ୟବ୍ୟବଗତି କି ୮୦ ହିଁ ଏହା ଏହା
ଜଳିଲାଗୁ କଥାରୁ କଥାରୁ କଥାରୁ
କଥାରୁ କଥାରୁ କଥାରୁ । କଥା ୧୦୧୯ ହାତ ଛାଇ
ବୁଝିଲାଗୁବ । ନାବାଦିତ ସହିତରୀ ସହିତ
କଥାରୁ କଥାରୁ କଥାରୁ କଥାରୁ କଥାରୁ
କଥାରୁ କଥାରୁ କଥାରୁ ।

କ । ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କର ଏହି ବେଦାଙ୍କର
କଲାପ । ଏ । ପାଦପତ୍ର । କୌ । କେବେ-

୨ । ଦୁଇ ପୁରୁଷ ଉଚ୍ଚ ସବ ରେଖା ଯାଇ-
ନାହା । ପ୍ର । ବାଲୁବର୍ଷ । ୩ । କଥ୍ୟାତ୍ତିତ୍ତ
କାନ୍ତିର ମୂର ତୁ । ମୌ । ଅବେବାଳ ଉତ୍ତର-
ବାରେ ଥୁବା ସରିଦେବ ପଦ୍ମଲଭାଗ ମହାନ୍ତି
ତିଗେରଦ ଲାଗ ସାରିଲ ପ୍ରଭବାଳ ଦେଖିବାର
ଲମ୍ବର ନନ୍ଦାପୁଣ୍ୟ । ୪ । ମୂର ଜଗାବା,
ଏହ ବାହ୍ୟପୁଣ୍ୟ ନମ୍ବରବାହା ଏ ୫ । ୫ । କୁର୍ର
କରା ଏ ୬ । ୬ । ୭ । ୮ । ୯ । ୧୦ । ଅଟେ ଏହ ମଧ୍ୟକୁ ଦେଖବା
କୁଣ୍ଡ । ୧ । ୧୦ । ୧୧ । ୧୨ । ୧୩ । ୧୪ । ୧୫ । ୧୬ । ୧୭ । ୧୮ ।
ଜଗା ଏ ୧୯ । ଅଟେ ଉଚ୍ଚ ବୃକ୍ଷ ଏ ୨୦ । ୨୧ । ୨୨ । ୨୩ ।
ବୃକ୍ଷର ସହିତ ସବାରୁହାର ସବୁ ଜ୍ଞାନ କିଳମ
ଦେବ ଗହୁର ଆଖ ଦୁଲ୍ମା ଏ ୨୪ । ୨୫ । ୨୬ ।

୭। ଉଚ୍ଚ ପୁଲାଙ୍କ ଓ ଉଚ୍ଚ ସବ ଦେଖେ
ବନବାର ପିପା ନିଳାପିବେ । ୮। କୁଣ୍ଡଳସୁର
ଓ କୁଣ୍ଡଳ ମର ହେ ଯେବେ । ବେଳୁହୁର ପଇଁ
କୁଣ୍ଡଳ ବନବାରେ ଥିଲା ସରବାର ଲୁଗଣି
ନହାନ୍ତି ଉଗେବକ କମାଣ୍ଡାରୁ ହୁଲକ ଯା ଦେଖେ
ଅଶୁଭ ଦନ୍ତୋଦୟୁମ୍ବୀଳ ଏହି ମର ବାଜାର କା ।
ନାହିଁ ବାଜାରୁପ୍ରିଣ୍ଟିଂ ମଧ୍ୟ ହୁଲକାର ଏବେ ଗାନ୍ଧୀ
ଜମା ଟ ଟଙ୍କାଳି ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାରର । ୧।
ଟ ଟଙ୍କାଳି କୁ ଏ ଟଙ୍କାଲି କୁ କମା ଟ ଟଙ୍କାଲି
ଦୁଇ ଦୁଇ ଓ ଦୁଇଟିର ଦୁଇଟି ଯହିର ପକ୍ଷ
ପ୍ରକାଳ ଦ୍ୱାରା କୋହି କଲାମ ଦେବ ନହିଁର ଅଳ୍ପ
ମଧ୍ୟ ଏ ଦ୍ୱାରା ଅବେ ।

୧ । ଭକ୍ତି ଧାରେ ଉତ୍ତ ମହା ମନୋ ମନୋହର
ପାଦ ନାହିଁବି । ତା ସମ୍ମରଣ କରେନ୍ଦ୍ରିୟ
ଧ୍ୟାନୀ ମେଣ୍ଡ୍ରିୟର ଧାରେ ମନୋହରୀଲ
କରିବାରେ ଥିବା କାହା କାହାରେ ଥିବାରେ କରିବାରେ
କରିବାରେ କରିବାରେ ମନୋହର କାହା
ମନୋହର ପ୍ରକାଶକାରୀ ଦେଖାରେ କାହାରେ କରିବାରେ
କାହା କାହାରେ କରିବାରେ । ଏ ୨୦୧ ମୁହଁ
କରି ୧୦୯ ଅବଧି ଉତ୍ତ ଦ୍ୱାରା କରିବା
କରିବାରେ ଥିବା କାହା ପ୍ରଯତ୍ନ କରି କରିବାରେ
କରି ୧୦୯ ଅବଧି କରି ୧୦୯ ଅବଧି କରିବାରେ
କରିବାରେ କରିବାରେ । ଏ କରିବାରେ ଥିବା
ପରିମାଣ । ୧୦୯ ମନୋହର ମନୋହର ୧୦୯
ଅବଧି ୧୦୯ ମନୋହର ମନୋହର ୧୦୯ ଅବଧି
କରିବାରେ କରିବାରେ କରିବାରେ । ଏ ୧୦୯ ମନୋହର
ମନୋହର ୧୦୯ ମନୋହର ୧୦୯ ମନୋହର ୧୦୯

ପାଇଁ ବିଜ୍ଞାନୀ ହେଲାମୁଁ । ଏହାର ପାଇଁ ବିଜ୍ଞାନୀ ହେଲାମୁଁ ।

ଥିବା ଲାଗା ଦାର୍ଶନିକ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ବିତାଜ୍ଞ ସରକୋର
ପୁରୁଷୋଦାନ ମହାନ୍ତିକ କାମ ସାଇଂ ପ୍ରକଳ୍ପକାର
ଦିଃ କାରର କଣ୍ଠୋଦାର୍ଶନୀ କ ୧୫୦ ମୁଦ
ଅଗ୍ରଲୁ ଏ ୧୦୦୨୭ କ୍ରମ ନ ୦୮ ଅଟେ
ହି ଫର୍ମ୍ବୁ ଦେଖିବାରକୁ । କ । ଟ ୦ । କ
୧୦୦୨୭ କୁ ମଥେକ କ୍ରମ ଟ ୦ । ଗାନ୍ଧିଜୀ
ବିଜ୍ଞାନମିଶ୍ର ଗଭୀରା ଦୁଃଖ ଓ ସେବନ
ମାଳା ଓ ସକଳିକାର ସବୁ କ୍ଷେତ୍ର କିମ୍ବା
ଦେବ ହୁଏ ଆ ଦୂରୀ ଟ ୦୦ ଦା ଅଟେ

୧୧। ଭକ୍ତ ପ୍ରାଣ ଭକ୍ତ ହେ ରେ ରା ରା
ପ୍ରାଣ । ବାକୁଦିଷି । ବା । ମୁଖ୍ୟମ କ ଧେନ୍ଦ୍ର
ଭକ୍ତ । ମୋ । ବନ୍ଧୁପୁର ସମ୍ବନ୍ଧ କୁରୁପୁର
ବନ୍ଦେଶ୍ଵର ଧୂତା ଲକ୍ଷ୍ମୀନାନ୍ଦ ବାଜାପ୍ରି କାମୀ ମଧ୍ୟ
ବନ୍ଧୁପୁରାଶ୍ଵରବନ୍ଦେଶ୍ଵର, କୁରୁପୁର ମହାଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀମେ-
ରକ୍ଷଣ ନାମ ପାନିର ବେଶବାର କାନ୍ଦର ଦନ୍ତୋ-
ବନ୍ଦୀଲକ୍ଷ୍ମେଶ୍ଵରୀ ଜାଗା । ବା, । ୧୨—୨୫ ଲୁ
ଜମା ଦ ଶେଷ ଅରେ ଶତ ମଧ୍ୟରୁ ଦେବ-
ଭକ୍ତି ଅଂଶ । ୧ । ୪୫—୫୮ ଲୁହକ
୧୦—୨୫—୮ ଲୁ ମଥୋଟ ଜମା ଦ ଶେଷ
ଅରେ ଭକ୍ତ ଦୂରି ଶତ ମଧ୍ୟରୁ ବନ୍ଦେଶ୍ଵର
ପୁରାଶ୍ଵର ସମ୍ବନ୍ଧ ଫୋକ କାମ ହେବ ବର୍ଣ୍ଣର
ଆ ମୂଳ୍ୟ ଦ ଶେଷ ଲୁହକ ।

କାଳେ ପୁଲାଙ୍କ ଓ ଭାବୁ ସବ ରେ
ଲକ୍ଷଣାବ୍ୟାସ । ପାଇଁ ବାହୁଦୀଷି । ତା । ବାହୁଦୀ
ଅଷ୍ଟାର ହୋଇ ମର ବଦଳ । ମେମୀ । କରିବ
ଶାରି କାଳେ ହୋଇ ଲକ୍ଷଣାବ୍ୟାସମୀ ରହିବାରେ
ଥିବା ଅରହା କରିବାକାରୀ ପଥସ୍ଥ ଅଧିକାରୀ
ସରକାଦାର ପବଲିକରାଇଲା ମହାନ୍ତି ଉଗେରଙ୍ଗ
ମାତ୍ର ସାମିଲ ପ୍ରକଳାପୀ ଦେଖିବାର ମାତ୍ରର
ବନ୍ଦକାବସ୍ତ୍ରୀ କା ୧୯୫୫ ମୂର ତାହା । କା ।
ସେଇବା କୁ ଜମା କା ୧୫୦୦ ପଟେ ଏଥୁ
ମଧ୍ୟରୁ ଦେବେଲ୍ । କା । କା ୧୫୦୦ କୁ
ସେଇବା କା ୧୫୦୦ ମଧ୍ୟରୁ ମଧ୍ୟରେ ଜମା କା ୧୫୦୦୦୦୦
ଅଟେ ତାକୁ ଦୂରି ତ ଭବସ୍ତ୍ରୀର ସବସ୍ତ୍ରୀରାର
ଫରୁ ଦେବେଲ୍ କିମ୍ବା ଫେର କିମ୍ବା ଆହୁ ମଧ୍ୟ
କା ୧୫୦୦ (କା ୧୫୦୦ ।

କଲ କରିବ ତେବୁଥାରୀ ମୁଁ ମୁଖ୍ୟ ଅଧିକାର
— ନ ୨୦୧୦ ମୁଲ ଲାଗୁ ସବୁ ୨୦୨୦ ମଧ୍ୟରେ
ବର୍ଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ ମା । ବର୍ଷାପତ୍ରରୁ ପାଇଲୁ
କରିବାର । ଏ । ଆସିବାର କାହାରେ
ଏ । ପରିମା ବେଳ୍ପା ତାଙ୍କ ସ୍ଵରୂପ କେଣ୍ଟା
ବା କରିବାର । ହୁଅ ଆସିବାର ହେଲାମେହେ
ଦୁଇଦାରର ପାଦିଳା ୮ ୨୦୧୦ ଅଧିକାର
ସବୁ ଶେଷ ଦେଖିବାକାଳର ସଜ୍ଜିତି କରିବା
ମଳ ୨୦୨୦ ମଧ୍ୟରେ ଅପ୍ରେଲମାସ ତାଙ୍କୁ ହୁଏବାର
ପରିମା ବେଳ୍ପା ତାଙ୍କ ପାଦିଳା ୮ ୨୦୨୦

କବିତା ପରିଚୟ ଓ ପରିମାଣ କାହାରେ ଯାହା କାହାରେ ଯାହା

କାନ୍ତିକାଳେ କାନ୍ତିକାଳେ
କାନ୍ତିକାଳେ କାନ୍ତିକାଳେ ।

ପ୍ରମୋଦାର୍ଥୀ ସଙ୍ଗୀରର ବେଠି ହୋଇଥିଲା
ଓ ଗାୟକ କାହାମାନେକ ମନୋଦର ମୌତମାନ
କଲାବୁପେ ଶୁଣାଇ ଶୋଭାମାନକର ମନ ଦୂରବ
ଦେଇଥିଲେ । ଅମ୍ବେମାନେ ଏହାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା
କରୁ ବି ଏହି ସହିଳନର ହୃଦୟର ବିଷୟ ଥାଏ
କିର୍ତ୍ତରେ ପରିଣତ ହେଉ ଏବି ଏହି ସହିଳନ
ପ୍ରାୟେବୁକେ ସ୍ଵର୍ଗଟି ବହି କମେ ଲୋପ ପାଇବ
ଥିବା ଭାବର୍ତ୍ତୟ ସଙ୍ଗାବକୁ ପୁରୁଷର୍ଭବ ଓ ପୁଣ୍ୟ-
ବିଷନ୍ବନ୍ଦବୁକୁ ଭାବର୍ତ୍ତୟ ସଙ୍ଗୀର ବୈଜ୍ଞାନିକ
ସ୍ଥାନ୍ତି ଓ ବୌଣିଳ ଜୀବବିଜ୍ଞାନ । ଏବେ—
ଦେଇଲେ କାହା କିହେଁଥାନିବ ତେଣ୍ଟା ଭାବରବେଳେ
ଦେଇଥିବା ପୁଲେ ସଙ୍ଗାଦିଦିଦ୍ୟାର ହୃଦୟ
ଦେଇ ଦାହାର ମନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୂରିତିବ ନ ଦେଇ
ପୁର ବେଳ । ମନୋ ଦୂରେ ଦୂରୀରବା ବିଶ୍ଵ
ଅତ୍ୟନ୍ତର ଏବି ଧର୍ମକୁର୍ବାଗବର୍ତ୍ତନର ପ୍ରଧାନ
ଦ୍ୱାୟ ସଙ୍ଗାର ଓ ଏହାର କଷ୍ଟପ୍ରସ୍ତୁତିର
ଅନୁଭବ ଦେଇଥିବାପୁନେ ସେଷ୍ଟର ଭାବବିଭବ
ଲେଖନ ମନ ସମ୍ବନ୍ଧରୁଥେ କ ଯିବା କହି
ପରିମାପର କଥା ଏବି ଏବା ଏହା ଅମ୍ବେମାନ
ମୋରୁ ଦେଇଥିବା କାହୁରା ।

ଅମ୍ବ ଏଣ କାହିଁ ପ୍ରତି ଜ୍ଞାନରା—ମେଗଳ
ବିଦ୍ୟରେ ଧାର କଣ୍ଠର ବାଜିଷ ହାତ ପ୍ରକଳି
ତେବେ ପର ଅମ୍ବାଣ୍ୟ, ସମ୍ବଲପୁର ଅଳକରେ ମନ୍ତ୍ରା
ପରି ପ୍ରତିର ପେହାତି ଅମ୍ବାଣ୍ୟ । ସେହାକିମ୍ବା
କୁ ଯେବେଳକ ପର୍ମିତ ହିନ୍ଦୁମର୍ମ ଅନୁସାରେ
ତୁମ ପଦ ଅହ ପଳକ କରୁଥାନ୍ତି ସେମାନକୁ
ଅମ୍ବାଣ୍ୟରେ ହେସୁଲାକ କର କୁରାନ୍ତି ମଧ୍ୟ
କୁଳ ହେଡ଼ିପାହି । କିନ୍ତୁ ସେମାନକ ମଧ୍ୟରୁ
ଦେହ ଧର୍ମକୁର ପ୍ରତିର କର ଖୋଲାଲା କିଣ୍ଟି
ପଦକୁ କାହାରିଲେ ତ ବାସିଙ୍କେ ଏହ
ଅମ୍ବାଣ୍ୟରେ ବସିବା ଏବ ସମାକ ଦେଖାଇବାରେ
ଅମ୍ବାଣ୍ୟରେ କୁଣିତ ହେଡ଼ିପାହି । ଅବୁମନ
ପଦେ ପରମାଣୁବ ରାତ୍ରିପତାରେ ବିଦ୍ୟମ-
ମୁହଁ ରଥ ଲାଗିଥାନ୍ତି ପଦର ପଦରିଲ ଏବ
ପରମାଣୁବ କାମୋଦର ଦିଶ ମନ୍ଦାନୟ
କୁଣିତ ହେଡ଼ିପାହି ଉକ୍ତପ୍ରାଦରେ ପଦର
ପରମାଣୁବକୁ ଦୟାର ବାରିରେ ପେହ ଅହୁମ୍ବ
କାରକୁ ସମ୍ବଲପୁର ଭାଗ କରିବାକୁ ବିହାର-
ଦେବକୁ ମୁଣ୍ଡେ ଅମାତ ବଦଳରେ ମଧ୍ୟରୁ
ପରମାଣୁବ ରଥ ଅଗ୍ନିଦେବର ଲୋପକୁ ସେମା-
ପଦର ଧର୍ମର ଅହ ଏହ ବର ହଲେ । ସେହି
କୁଣିତର ଲାଭର ଅବାଳ ଦୂର ବନଗା ନୁହ
ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ଓ ବନ୍ଦର ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ପ୍ରାମାଣ୍ୟ-
ବାସରେ ଅବାଳ କାହାର ଦେଲେ । ମିଳ
ନାମ୍ବେ ହେତୁ ଅହୁମ୍ବ କାକୁପ୍ରତ ଯେତୁ ଅପା-
ଶରର ଦୟାରଗା ଦେଖାଇଅଛନ୍ତି ତାହା କି
ଏକୁ ମୁଣ୍ଡାଷାର ଦଶା । <ହୁପର ମେତେ-
ଦେବକେ କୁଣିତର କାକୁପ୍ରତ ସନ୍ତି ବିପଦରେ
କାହାମ୍ବ ଦୟାରଗା ସମ୍ବେ ନାଥ୍ୟରମାକ କୁଣିତ
ପରମାଣୁବ ହେତୁକ, ମେତେଦେବକେ ସେ କାହିଁ
କୁଣିତ ଅବାଳ ଯେତୁ ଅବିବ ।

ଶ୍ରୀମତୀ କାନ୍ତାରୀ

ବିଦାର ଭାଷାନବିଭାଗ ରାଜ୍ୟବେଶନିକେ
ପ୍ରାଚୀନର ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରତିଷ୍ଠାତାର ପ୍ରଥାବଳୀ ବଳୀ
ପରୁ ମନ୍ଦିରର ଶ୍ରୀମତୀ ବିଶ୍ଵମତୀ ବିଦାର
ଦ୍ୱାରାହୋର୍ଟରେ ନିସ୍ତର୍ଣ୍ଣ ଥିବା ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ବିବରିତ
ମୋହିତ ଭାବରେ ଆମର କଣ୍ଠରେ ଭାଗର ପଦ
ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରତିଷ୍ଠାତାର କଣ୍ଠରେ । ସେ ବୃଦ୍ଧବେଶ
ରେ ଉତ୍ତର ଭାବରେ ନିର୍ମଳତିର ବିଭିନ୍ନପାଦ
ପର୍ମିତ ହେବା—

Digitized by

ପାତ୍ରବିଦ୍ୟା

• । ୮୮୭୭ ପର୍ମାର

৪ : পঞ্চ তার বা কালু পলা—

- ପ୍ରବୃତ୍ତ ଜାତ ଗୋପକ ଦେଇବାର
ବୁଦ୍ଧବିଦ୍ବନ୍ଦୁ ବରା ?

କେବାର ଦ୍ୱାରାହୋଟର କର୍ମଶବ୍ଦର
ସମ୍ବନ୍ଧେ ତେଣୁଆମାନକୁ ସେମାନଙ୍କର
ପଦ ଦଥିଗାଇ ଅଛି କି ?

ତେଣାରେ ତେଣୁଆମାନଙ୍କର ଲୋକଙ୍କ
ଦେବେ ଓ ଅକ୍ଷୟକାଳ ମାନଙ୍କର
ପ୍ରସାଦ ଦେଇବ ?

- କଣ କେବୁ
ହୋଇ ନ ଥିଲେ ?
୨) କାରୁ କିମନାଥଦେବ ଦୋଷ, ବାବୁ
, କାରୁପଣ ଦେବ, ବାବୁ ଅମୃତନାଥ ନିଷ୍ଠା
ନାନବତ୍ପୁରୀବ ବୋଜ, ବାବୁ ଜମେଶଚନ,
ମୋକୁ ବସନ୍ତ ଶ୍ରୀଅ ଲେଖାଗଲ
ଦୁ ଅମୁଲକୁ ଦୋଷ ଓ ବାବୁ ଗୋପା-
ବନ୍ଧୁ, ଏ ଦୁଇଲୁ ଓ ଅପ୍ରମାଣୀ
ହୋଇ ଆଖା ବିଅନ୍ତର ?

ବାହୁଦ୍ରା ହୁର୍ମ୍ବୁଦ୍ଧ

ବାଜୁଡ଼ା ଲିଲାରେ ଶୁଭମାର୍ଗ ଦେଲା ଶରୀର
ଅବ୍ୟକ୍ତିର ଦୁଃଖିତ ହେବା ବିଷୟ କଣ୍ଠରୀତି
ସମାଜପରମାନକରୁରେ ଧାରବାହିକ ରୂପେ ପ୍ରବାହି
ହୋଇ ଅସ୍ଥିତ୍ବ । ଲିଲାରୀ ବ୍ୟାକ୍ତିମାଳା, ଲମ୍ବା
କ୍ରୂଦ୍ଧବକଳ ସମ୍ମବ୍ୟ ଓ ଅଳମାନ୍ୟମାନେ ସମ୍ମାନ
ସାଧୁ ବାଦାଦ୍ୱାରା ବର୍ତ୍ତନ୍ତରେ । ବାଜୁଡ଼ା ମୁଣ୍ଡର
ହେତୁମାଣ୍ୟର ମଧ୍ୟ ନାଗାଣ୍ୟକୁ ପଥରେଣ
ସାହାରୀ ସତ୍ତବ କରୁଥିବାରୁ ଏକ ଚାହାର
ସାଦାଦ୍ୱାରା ପଥାନ୍ତିବାରେ ଏ ଜମରର ସ୍ମୃତି
ଶବ୍ଦମାନେ ସେ କଷ୍ଟୀରେ / ମନୋଯୋଗ
ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଏହେଠାଳ ଗବ୍ରୁମେଣ୍ଟ
କାମାନ୍ତିରେ ମହିନେ ପାରିବାରି ଏହିପରିବାରି

କାଳାବ୍ଦୀରେ ପ୍ରତ୍ୟେ ଯାହାପାଇଁ ଦୀର୍ଘ କାଳରେ
ଭବ ବ୍ୟମରତ ଉତ୍ତର ଦିନର ଦ୍ୱାରାପ୍ରା କଲା
ନ ସ୍ଥିଲେ । ଧର୍ମବିନ୍ଦରେ ଅବନନ୍ଦହୃତ ପାଦ
କଳ୍ପ ବି ଖେତୀ ମାତ୍ରକ୍ଷେତ୍ରାବିରୁ ଦେଖେ
ଦ୍ୱାରା ଅବଶିଷ୍ଟ ହୋଇ ପାଇବ ଅପ୍ରେରନା
ଅବସ୍ଥା ବାହୁଡ଼ାରେ ଉତ୍ତର ପଢ଼ିବା ଯୋଗ୍ୟ
ହେଲୁର ଏହି ସଙ୍ଗେଁ ସାହାରାହାନର ଦ୍ୱାରା
ବିରାମହୀନ୍ତି । ଅବଶିଷ୍ଟ ପୀତିର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶୁଭ୍ର
ପାରସ୍ୟରସ ପ୍ରବେଶକ ଶ୍ରୀ କିନିପରାଶାଂତ ନାନୀ
ବାନ୍ଧବ କୁଳପଦ୍ମା ଦେଇବ ପାନବା ଧାର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇଅଛି । ପାନବାନର କୁଳକ ଦିର ବିଦେ
ତମାରେ ଏହା ଅବଶିଷ୍ଟ ହେଲେହେଦୀ ଅନାହାର
ଦ୍ୱାରା ବଥାହୁ ନିମାରଜ ଦେବ ତ ଅପ୍ରେର
ଶ୍ରୀ ମହାଦେବ ହେ ଶାରିପା । ଶାରିପା

- କେ ମୁଲଙ୍ଗି ପେଟପାଇବା ସକାଳେ ସଲାହା
ବଣି ନାଳି ବା କେବଳ ଖୋଲା ଆମ୍ବା
ଦାମାଅଛି । ଏହି ଲାଲ ଗୁରୁମାତ୍ରର ରମ୍ଭ
ଥିଲେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଶାକ ହଜାର ଦର ଓ ଦାମ
କୁ ଅଛନ୍ତି । ଏହା ଯତ୍ତା ଯନ୍ତ୍ରବ୍ରତାମ ନିରବ
କୋଟିଏ ବନ୍ଦ ଖୋଲା ହେଉଅଛି ଯେ ଏଥିରେ
ପ୍ରତିଦିନ ପ୍ରାୟ ଦୂରଦିଶାରେ ଲୋକ ମୁଲ ଲଗି
ଅଛନ୍ତି । ଏ ନାର୍ଯ୍ୟାମନବ୍ରତାର କର୍ତ୍ତାମନ ଦୂରଦିଶ
ପାଇଁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ପେଟି ଦେବେ ଓ ଉଦ୍‌
ପ୍ରୟୋଗ କର ପାଇ ପରମ ରତ୍ନ ହେବ । ଦୂରଦିଶ-
ସାହାଯ୍ୟରେ ଏହି ପଞ୍ଜୀ ପ୍ରଶନ୍ତ ଅଟେ । ଏହି
ସୁଧା ସାହାଯ୍ୟକାର ଦୂରଦିଶ ପାଇଁବରକ ଅନୁଭବ
ଦେଖେକ ତବାରଣ ହେବ ସର୍ବ, ମାତ୍ର ଏଥି
ଦୂରଦିଶ ସାଧାରଣ ସାହାଯ୍ୟ କ ହେବେ
ସେମାନଙ୍କର ବସ୍ତ୍ରାଦ ସର ଉପରଦନ ରତ୍ନାଦି
ଅଭ୍ୟାସ ଦୂରଦିଶ ଦାହି । ଅତିଏକ ସାଧାରଣ
ସାହାଯ୍ୟ ଅବଶ୍ୟକରା ବିସ୍ତର ରହିଅଛି ଏକ
ଅସାରବୁ ସରଚାର ଦୂରଦିଶ ଯୋଗଣ ଦରବାର
ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇ ସମ୍ମାନାଳ୍ପଣେ ଲୋକମାନେ
ନିଃସମ୍ମାନ ହୋଇ ଯେ ଯାହା ଶକ୍ତିକୁସାରେ
ସାହାଯ୍ୟକେବାକୁ ଶୀଘ୍ର କଷ୍ଟର ହେବେ ।

- ୧୦ —
ନୁହନ ପ୍ରଦେଶରେ ବଜେଇ ବନ୍ଦ ।
ବିହାର ଖଡ଼ିଆ ମଦ୍ଦର୍ମନେଶ୍ୱର ଅଧୀକ ସବୁ
କାର ବରେଇମାନଙ୍କର କଲଦେବର ଗାଲିକ
ଥାଏ ସମୟରେ ବାହାରଅଛି ଓ ବଦଳୁପାଇବୁ
ଏବଂ ଦେବେକ ପକା ଉତ୍ତରକେ ବରେଇମାନ
ବନ୍ଦ ହୋଇଅଛି । ମାତ୍ର ଭକ୍ତ ଛାଇମନ୍ଦିର
ସମ୍ମନେ ଦୂର ଗୁରୁ କଥା ଉତ୍ତରବୁ ଗାନ୍ଧି

- ହେଲୁ । ସେଠେକି କରେଇବାକୁ ବା
ଶାଲବାକୁ ହେଲୁ ସେ କେବେଳ ପଦ
ତୁଳନାରେ ଯେବେଳିତ କରେ ବା
ହେବାର ପ୍ରସ୍ତର ହୋଇଥିଲୁ ଭାବୀ ସଫ୍ରେ
କୁହେ, କେବେଳ ପଦ ତୁଳନାରେ କରେ
କନ ହେବାର ହୋଇଥି ବ୍ୟକ୍ତପ୍ରା ନାହିଁ
ପଞ୍ଚମୀରେ କେବେଳ କିମ ଅନ୍ତଥା କନ ହେବାର
ଦେଖା ଯାଉଅଛି । ଉଦ୍‌ବରଣ ସ୍ଵରୂପ ଦେଖା
ଯାଏ । ତୁମାର ପୁରୁଷ ପଦ । କି ଧନ୍ଦ

ଉପଳବ୍ରେ କେବେଳ କିମ୍ବା କାହାର ବନ୍ଦ ହୁଏ ।
ମାତ୍ର କର୍ତ୍ତ୍ତୁଙ୍କଷ୍ମୀକାଳର ଅନ୍ଧାରୀ ହେବ ବା
ଅଳ୍ପକୋରି ବାରଣରୁ ହେବ ତୁମ୍ଭାକର
ସୁନ୍ଦରୀ ପ୍ରତି ଦୁଃଖିତାର କର ନେଇ ନ ଆଏ ।
ପରାମ୍ରଦ ସହି କେବେଳ ପକ୍ଷିଶରୁ ସହି ଉପଳବ୍ରେ
ତୁମ୍ଭାର କରେଇ ବନ୍ଦ ହେବାର
ଦିନର ମାତ୍ର ବନ୍ଦହୋଇ ନ ଆଏ ଓ ରାତା
ଯୋଗୁ ଲୋକମାନଙ୍କର କିଶେଷ ଅସୁରିମା
ହୋଇଥାଏ । ତୁମ୍ଭାର ପ୍ରଗେଥିବ ପ୍ରାଚରେ
ମାର୍ଗଦିର ମାନ୍ଦର ପ୍ରଥମାଙ୍କୁମୀ ପକ୍ଷ ପ୍ରତିକାଳର
ହୁଏ, ମାତ୍ର କରେଇ ବନ ଲାହୁ । ଏହିପରି
ବନେଶ ଚର୍ବି ଓ କୁଣବାନକ ପ୍ରଭାବ
ହେବେଳ ପକ୍ଷିଶରୁ ।

ଅକ୍ଷୁର ମଧ୍ୟ କେବେତ ତଳ କଟେଇ
ବାହୁଦିକ ବନ ହୋଇଥାଏ ଗାହାର କାରାର
ଅନ୍ତରେ କେହି ବହି ପାଇବୁ ମହିମା ଏମର
କଟେଇ କନ୍ଦ ହୋଇ କି ଉପକାର ସାହୁର
ଦୁଇ ଅମ୍ବନକର ହୁଏ ଦୁକିର ଅଳମି ।

କୁର ବିମନବଳ ଦରଶି ହିତ ହିତ
ଥାଏ ତ ସେହି କେବେହଳ କନ ବିଶେଷ
ସୁବାର ଅନୁମତ ହୁଏ । ସବାପି ରବ୍ରୀମେରାର
ଅନ୍ଧାର ଦିନ ହୁଟିଫେରାରୁ ହରବୁଦ୍ଧିବେ ପ୍ରୀତି-
ଦକ୍ଷାନ କରୁଥିଲେ କଲ ହେଉଥାନ୍ତା । ଏହା
ମଧ୍ୟ ଅନ୍ଧ ଦେବେକ ପ୍ରତିପରିରେ ଦେଖାଯାଏ ।
ଆମେମାକେ ଏ ବିଷୟରେ କର୍ତ୍ତାଙ୍କର ବିଶେଷ
ନିଜୋଯୋଗ ଅବଶ୍ୟକ କରୁଥିଲା ।

ଅସୁଦେବ ଦିଦ୍ୟାଳସ ।
ଗର ସ୍ତ୍ରୀଦରେ କଣ୍ଠରେଷ୍ଟ୍ ଏଠାରେ
ଅସୁଦେବ ଦିଦ୍ୟାଳସର ପରିବଳନ ନିମନ୍ତ୍ରେ
ମେଟିଏ ସବୁ ଅନ୍ତର କୋରସିଲା । ଦିଦ୍ୟାଳୀ
ସୃଜି ଅତେଜ୍ଜ୍ଵଳ ଦିନ ଶକ୍ତି ତେଜିର ବାହୁ ଚନ୍ଦ୍ର-
ଦର୍ଶନାକର ଦିଶେଷ ଜ୍ଞାନମରେ ପ୍ରମିଳ
ଦୋରଥାତ୍ର । ଅସୁଦେବ ନବେ ତତ୍ତ୍ଵ ଅନ୍ତର
ମାତ୍ରରେ ଦେଖିବେ ନକ୍ଷତ୍ର ପରିବାହିର ରଜିଅସ-

ସୁଲକ୍ଷ୍ଣ ନାହିଁ ଥାବୁ । ଭାବୁ ତବସା ଅମ୍ବାରୀ
କର ଦେଖିବ ଅବରୁ ବିକରିଯାରେ ଦେ
ବିଶେଷ ଜ୍ଞାନୀୟଙ୍କ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ଜାହିଁ ।
ଜାହିଁ ର ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରଗ୍ରହ ଖୁବ୍ ଦେଉଥିଲା ।
ମାତ୍ର ଶୁଣିବାରେ ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟର ଗାନ୍ଧା ଦେଇଲେ
ଥିଲା ? ଏହି ଜାହିଁ ର ବିଶ୍ୱାସେ ଯେତୁଥୁବୁ
ବିଷ୍ଣୁ ଅବସଥକ ତାହା ଅମ୍ବାରୀଙ୍କ ଦେଇଲେ
ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କର ଅନ୍ସା ତବେଳିତାରେ
ଅବେଳୀ ସହିନ୍ଦ୍ରିୟ ଦୂରେ । ମହାବିଲିକେ
ମୋହିବ ଗେରିଲୁ ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହାବ କିମ୍ବା
ବସଇ ପାଇବା ଦେବେଳିଶବ୍ଦ ପକ୍ଷରେ ହସା
ପର ଦେଇଥାଏ ? ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସୁ ଅମ୍ବେ
ମାନେ ଜଳ କର ପାଇସାକୁ ମାତ୍ର ତାହା ଭାବୁ
ମହାବିଲିକାସିମାନଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଅବେଳୀ ଉପରେ
ବିଜାଇ ହୋଇ ଦେଉଥାଇଁ । ଏପରିବି
ଦେଇ କଥିଲି ଅନ୍ତରୁ ଖେମକେ ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ
ଶିଖ ଖାଇବାରୁ ସାଥୀ ବରନ୍ତି । ଦେଇଦେ
ପୁଣ୍ୟ ଲୋକ ଅମ୍ବାରୀଙ୍କ ମନେ ତିକ୍ଷା ଲାଭ କରି
ପାଇବେ ଦେଖାଇ ମହାବିଲିକେ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ
ଏବେ ଏହି ସ୍ଵକ୍ଷା ବନ୍ଦିରାର୍ଥୀ ଅନ୍ତକର
କୋହିମାନଙ୍କର ବିଶେଷ ଦ୍ୱାରା ପାଥକ କରି
ଆମିକେ ଏହି ଅନ୍ତକାରୀ ଦିନରୁ କାହିଁବାକୁ
ସହିନ୍ଦ୍ରିୟ ଓ ଅତି ଅନ୍ତକାରୀରେ ଉପରେ
ଦେଇପାରିବେ । ଗତ ମାର୍ଜନାର ବା ଗାୟର
ବରେ ଏଠାରେ ସେଇ ଏହି ଦେଖାଇପାରିବୁ
ତହିଁରେ ଅନ୍ତକାରୀ ରହୁଣ୍ଟି ଉପରେ ତମେବେ

ବିଦ୍ୟାରୀକାଳ ଓ ଶୁଦ୍ଧ ବୁଦ୍ଧକ ବୁଦ୍ଧିରେ ତେବେ
ସାହିତ୍ୟ ବେଳ ଜୀବନ ସାହାର ଦୋରଥୁବାର
ପ୍ରମାଣ ପାଇ ଅନ୍ତର ଅନ୍ତର ଦୋରଥୁବୁ
ଜନ୍ମଜୀବିତରେ ଏକାକି ପ୍ରମାଣ ଦେଖି
ମାତ୍ରରେ ଏହେ ବନ୍ଦି ଦୁଇଥିବିବା ପ୍ରାଣ
ସାହାର ଅବାଳେ ଥିଲା । କୌଣସି ଲେଖନ
ଦୋଷଶୂନ୍ୟ ଥୋଲ ଅବାଳା କହ କ
ପାରନ୍ତି । ବତ୍ରୀ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ ପ୍ରମାଣ ବନ୍ଦିବାକୁ
ସାଇ ଲହୁରେ ଦେଖ ତ ଥିବା କବି ସାହାର
ଦେଇ କହିଲା ? ମା ? ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦିତା 】 କ
ଦେବା ସେଇନ୍ତି ସାହିତ୍ୟମାଳ ଦୋରୁ
ଦେଖ ଶେରିବ କିମ୍ବେଳିତାର ଲକ୍ଷଣ ।
ସେହେ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦିତା ଦେବ ଦେଖି ଦୋର
ମୁଣ୍ଡ କଷିତିତାର ସାହିତ୍ୟ ଅତ୍ୟ ପରିପ୍ରକ୍ଷେ
ଦେବ । ଦେହ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦିତା କହିବାକୁ
ବାହୁଦର ଦୋର ଉର୍ଧ୍ଵରେ ତାହା ଦେବି
ଅତ୍ୟ ଧୂର୍ବଳ ଦେବନ୍ତରେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ
ଦେଖି ମାତ୍ରକରେ ଅନ୍ତରିକ୍ଷ ଉର୍ଧ୍ଵର ମୁକ୍ତ
ଦେଖି ଅମ୍ବୁମାଳେ ଯେବୁ ତୁମ୍ଭେ ଯେ
ଦିନର ପ୍ରକଟରେ ଉର୍ଧ୍ଵର କୌଣସି ତତ୍ତ୍ଵ
ପାଇ ତତ୍ତ୍ଵ ଅନ୍ତରିକ୍ଷ ଦୋରଥୁବୁ ।

କରମ ବିଶ୍ଵା ।

ବାଜାରକୁ ଅରୁ ବଢ଼ିବ ହେବାର ତିଥା
କରିବାକୁ ହୁଏ । ବେଳେ ବିଶ୍ଵାସ ଆଖେ
ନାହିଁ । ତଥାପି ବାଜାର ବ୍ୟକ୍ତିର ମନୁଷ୍ୟର
ପ୍ରକାଶ ପାଏ ନାହିଁ । ବାଜାର ମନୁଷ୍ୟର
ସମ୍ମାନ ବ୍ୟକ୍ତିର ପ୍ରକାଶ କୁଏ ନାହିଁ ।
ରାଜସ୍ତାନେ ଯେହୁ (Discipline) ମିଶ୍ର
ପ୍ରତିକରିତ ଅଛି, ତାହା ସମ୍ବନ୍ଧର କାମକୁର ମାତ୍ର;
ସେମାତେ କେବଳମାତ୍ର ପାଇ ଦେବରେ କିନ୍ତୁ
ନିଜର ଭୂପ୍ରେସର କର ଦେଇଥିବୁ ଏହି
ମାତ୍ର ପ୍ରକରଣ । ସେହି ସମ୍ବନ୍ଧ ଓ ନିଯମର
ନିର୍ଧାରିତ ବୋଲି ଯାଇବ ତମହୟୀ । ଅର୍ଥ
ପୂର୍ବବର ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ, ରାଜେକରନ୍ତରିର୍ଭାବୀ,
ଅମ୍ବୁମନେ ବଜାଲପ୍ରକା । ପୁଣି ରାଜସ୍ତାନେ
ସେତେ ଶିକ୍ଷା ଭାବା ଅମୁମାନଙ୍କ ଦେଖର ଓ
ଖାତ୍ରର ଭୂପ୍ରେସର କରିବେ । ଅମୁମାନଙ୍କ ଦେଖର
ଅପର ଓ ମୁକ୍ତର୍ଭାବୀ ଅମୁମାନଙ୍କ ଖାତ୍ର,

ସାପ୍ରାଚିକ ସମ୍ବାଦ

ବହାର ଓଡ଼ିଆ ଗେଜେଟ୍ ।

ସମ୍ବଲପୁର ପତ୍ରା ବିମ୍ବିନର ସମ୍ବଲପୁର ବାହୁଦ୍ରବ୍ଜ ନିଜଟମାତ୍ର ହିଁ ପ୍ରମୁଖ ବିତ୍ତ ସହାଯତା ହୁଏ ଗାଇଲେ ।

ସମ୍ବଲପର ତେବେ ମାତ୍ର ତେବେ କାମ ନିଃ ବ୍ୟାପ୍ତି ଓ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ସମ୍ବଲପର ତେବେ କରିବାର ତେବେ ।

ନିଃ କର, ବେ, କସନ୍ତେ କେଇନିହୁଁ କେବେଳି
କେବେଳିକି କାର୍ଷିକରେ କାହାଳ ହେବେ ।

ପଦ କରିବାକୁ ରାଜ୍ୟର କାଳୁ ଦିନରେ ଦିନ
ମହାତ୍ମା ବିଜ୍ଞାନାର ଉତ୍ତର ଜୀବନେ ।

ପାଇଁ କାହାର ବିନ କାହାରଙ୍କ କାହାର
କାହାର ମେହି କାହାରେ ହେବୁ ।

ମଧ୍ୟ ମା କେବେ କୁଟି ପରିବେ ।
ଦେବରୀଙ୍କ ସବ କିମ୍ବାରକାରୁ ପଥାବାରୁ ମନ୍ତରାରୁ

କାନ୍ତି କ୍ଷେତ୍ରର କୁଟୁ ନନ୍ଦନାଥ ଓ ମହିତୁ ରତ୍ନାଳୀ
ପାତ୍ରରେ ମିଶ୍ର ମାତ୍ର ୧୯୯୦ ମେହାର ମେହାର ୧୯୯୧

କେବେ ମୋହରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଶର୍ମିଷ୍ଠା ହେବାରେ ତକାଟ ହୋଇଥିଲା ।
ଅକ୍ଷୟ ଶକ୍ତି ।

ବିଜେନ୍ଦ୍ର ନାଥ ମହାରାଜ

କୁଣ୍ଡଳନାନୀ, କରନାଳ
ବୀଜୁ ପ୍ରେଣୀ !

ଛତ୍ର,କଳ ଦ୍ୱାରା ।

✓ COMMUNICATED.

them and they are confident that they will have a good treatment at the hands of His Honor.

Justice is the bulwark of British rule in this country. It should inspire confidence in people, it should be always free from executive interference. Caesar's wife should be always above suspicion.

A District officer plays a prominent part in the administration. He can do much good and much harm to the Government and the people. Much depends on his experience, tact and temper. He should know the people and be familiar with their Vernacular and have direct intercourse with them. He should have as much direct knowledge of men and matters as possible and not depend upon *chooglies* or lend his ears to *choogties*. *Choogly* is dangerous in both i. e. to one who lends his ears and to one who lends his tongue. A District officer should have broad views. He should be sympathetic and conciliatory and make the people believe that he takes an interest in their welfare. His policy should be the policy of the Government he serves and not his own. Autocracy is not suited to British rule. Love begets love. Hatred begets hatred. Fear and respect are two different things. The names of Shere, Brown, Eder, Beames, Cornish and Norman are household words till today. The names of Krikwood, Macguire, Manisty and Carey have not been forgotten. If the people gained, Government also gained. If the people suffered, Government also suffered. His Honor can never judge the efficiency of a District officer from official reports. Much of it we fear is second hand. The press is helpful to the government in this respect if it can do its duty properly and conscientiously.

An unfortunate impression has gained ground that Orissa is a negligible factor and that Oriyas are now treated indifferently. We would earnestly ask His Honor and to all in authority to do all in their power to remove this impression.

Recruitment of Judicial officers from Orissa.

The creation of the new province of Bihar and Orissa filled the hearts of the Oriyas with a hope that their grievances would meet with a larger amount of sympathy from the rulers. We do not know how far this hope has been realised. One of the long standing grievances of the Oriyas is the paucity of Oriya officers in the Provincial Judicial service. When Orissa formed a part of the Bengal Government, naturally the higher appointments went to the Bengalees and the Judicial service was manned by officers from Bengal. This was the general complaint of Orissa and the strict rules of the Calcutta High Court made it almost impossible for the backward Oriyas to be admitted into the compound of that service. The result was disastrous and we found only 2 officers in the Provincial Judicial service—one happened to be there by chance. He hailed from Ganjam and was in the Central Provinces service. When Sambalpur was added to Bengal, his services were placed under the Bengal Government. The other one alone went there in due

course. There has been a growing desire among the Oriya youths to get into the Judicial service and the Bihar and Orissa Government appeared to have urged the Calcutta High Court to recruit a sufficient number of candidates from Bihar & Orissa. We also admit that a certain amount of relaxation was made in the rules but we found that only one genuine Oriya was taken in. In the Executive service candidates are nominated from each district and the divisional Commissioner's final selection is sent to the Government and consequently a fair proportion of each nationality for

the population of executive service. But the officers to the Judicial department are chosen by the High Court directly without any reference to caste, creed or nationality. We ask the Patna High Court—is it not time that a few Oriya mansits be recruited from among the pleaders practising in Orissa? Provincial autonomy seems to be the demand of every province. There is no charm in the age rules and experience shews that any deficiency can be made up when given a fair chance. With the separation of Orissa from Bengal naturally a few Bengalee officers have been transferred to Orissa but recruitments will continue and new officers will be necessary to fill the vacancies created by the retirement of old ones from the field and in certain cases new vacancies are created to meet the present inconveniences. We are fully aware that there are sufficient Oriya B.L. pleaders who are fully up to the mark though strictly they may not be qualified under the rules. Our demand is not unreasonable and it is essential for the ends of justice and for the due administration of justice that a few more Oriyas be taken in.

The District Judge of Cuttack is the ex-officio Registrar of the Circuit Court at Cuttack and we only hope that he will move in the matter and we are sure that his voice will not go in vain.

ପ୍ରେସ୍‌ମୁଲ୍—ଅପ୍ରେସ୍ ୮, ୧୨ ଟିକ୍‌ଟେ
ଶେଷବେଳା ସପ୍ରଦରେ ଭାବରେ ପ୍ରେସ୍‌ମୁଲ୍
ଲ୍ଯାକ୍‌ଟ ପାଇୟାଇ । ଏହି ମୁଲ୍ ବମେଇରେ
୫୦୫, ଦିଦାରତ୍ତିଧାରେ ୨୨୨, ସୁଲ୍ଲାବଳ୍ୟରେ
୫୦୨୨, ପଞ୍ଚାବରେ ୨୨୨, କଞ୍ଚିକେଶରେ ୫୦୨୨
ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶରେ ୨୮, ଏବଂ ଉତ୍ତରପାଞ୍ଚବା
ବିଜ୍ଞାରେ ୮୦୭ ରୁହିର ଯୋଗ୍ୟ । ରତ୍ନପୁର୍—
କର ମୁଲ୍ ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକା ଏ ସପ୍ରଦରେ ଏକ
କାର ଦାନ ପାଇଅଛି ଏବଂ ଗାଢା ପ୍ରାପ୍ତ ସମ୍ମାନ
କରାଯାଇ ପାଇୟାଇ ସୁରେ ବାଣୀ । ପୁଣ୍ଡ ସମ୍ମାନ
କର ମୁଲ୍ ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକା ଅଧିକା ଥିଲା ।

ଦୁଷ୍ଟିରଫେର—ଅପ୍ରେଲ ୧ ୫୦ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ଶେଷଦେବା ସହାଯ ଦୁଷ୍ଟି ରଫୋର୍ମ୍‌କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ପାଇସିଥାଏଇ ଦେବତା ଦୁଷ୍ଟର ଦୁଷ୍ଟରପଦ୍ଧତି
ନାହିଁ କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର
ଦୁଷ୍ଟରପଦ୍ଧତିମ ସାମଦ୍ଦିର୍ଷ ଦେବତା, କାର୍ବାର, ମଜାର
ଦୁଷ୍ଟର ଦୁଷ୍ଟରକାଳା ଏବଂ ସୁଲ୍ଲାବଳିର ଦୁଷ୍ଟର
ପଦ୍ଧତିମରେ ସାଧାରଣ ଦୁଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା
ଆମରେ ପ୍ରକାଶକ ଦୁଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା
ଦୁଷ୍ଟଦେବର ଦୁଷ୍ଟରମାନରେ କର୍ତ୍ତା ହୋଇଥିଲା
ଏ ସହାଯ ସଂକଳ ଦୁଷ୍ଟ ସରଗର ହେଲା
କାହାରେ ପ୍ରାଣ ଦେଇ ଥିଲା ।

ପୁରୁଷଶାସ୍ତ୍ରାଳ୍ପାଦିକ—ଅଳ୍ପକୁ ପରିପାଦିତ
ଦ୍ୱାସ୍ତ୍ରରେ ମାନୁଦୂର ବିଶ୍ଵାରତ “ହିନ୍ଦୁ
ପାତ୍ରାର ସମ୍ମଦିନ ସ୍ଵର୍ଗଶ ଅପ୍ରକାଶ ପରି
ଚଲେତ ମନନ କରାଯନ୍ତୁ । ଏ ଜଣେ ସହେଳି
ବିଶ୍ଵାରତ ହଜାର ଦେଶା ଥିଲା । କଳ୍ପିତବ୍ୟାକ
ସରଟ ଦେଶରେ ଅକାଶ ଥି । ରହିଲାକୁ
ସମ୍ମଦିନ କରେ । ଗାନ୍ଧିର ଅମ୍ବା ନାହିଁଥିଲା । ଗାନ୍ଧି
କରାଯନ୍ତେ ।

କଣ୍ଠୋର—କୁଣ୍ଡୋର ନନ୍ଦାରେ ଦୁଇମେ
ସନ୍ଧିଜନେର ବ୍ୟୁକ୍ତ ଅନ୍ତର୍ଭକ୍ତ ଦେଖାଇବୁଲ
ଗୋଟିଏ ସାହଚିର୍କ ସନ୍ଧିଜନ ଅପରିକି କାନ୍ଦ
ପାଇଁଲମ୍ବା । ୧୦ ମୁଁ ଶକ୍ତିକୁ ବାହୁ ରୈତ କାନ୍ଦ
କାନ୍ଦ ଦେବକୀର୍ତ୍ତିନୀ ବାସ୍ତବୀ ସନ୍ଧିଜନରେ ଯୋ
ଦେଖା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ।

ବାନ୍ଦାରୋଟ୍—ଏକେହି ଦୟାରୋଟ୍ରର ପେଣ୍ଟିକ୍ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ

ଅପ୍ରସ୍ତୁତ ହେ । ସାଇନ୍ସ୍‌ରୋଟ୍ ସବକଟକେବଳ ହାତ
ବିମ୍ବିଲ କାରଣ ହେଉସେ ଗୋଟିକରା ହୁଏଥିଲା
ଅଛି ହେଉ ତିନିକୋଟି ମୋଦକରା କିମ୍ବା
ଗୋଲା ହୁଏ ତାରେ । ପରିପର୍ମିସ୍ ପରିହାତପୁ
ଓ ମାନ୍ୟବର ସରପାତ୍ରକିଳ ଜଳ ମହୋତ୍ତ୍ମା
କିମ୍ବା କରିବା ଦାରି ମର ମାତ୍ର କା । ୮-
ଶତର ଦଶତ ଅମ୍ବନ କରିବେ ।

ନୂତନ ବେଳକଟ—“ହମତପ୍ରଥାକୁ ବେ-
ପ୍ରାପନାକୁ ସେଉଁ ନୂତନ ବେଳପ୍ରଥା ହେବ
ବହୁଧାର, ତମତ୍ୱର, କମଳକମର, ଖରେ
ରେଖପୁର କାଳି, ଦିଲେଳକଥର, ମାତ୍ରକି-
ପୁର, ପମ୍ପର, ଲାଗପଡ଼ା, ବାହାରପଡ଼ା, ସଙ୍ଗ-
ପୁର, ତିଥିକ, ମାନେପୁର, ମାତା, ସପାପଡ଼ା,
ବନ୍ଦଶିର, ଶାଖପଡ଼ା, କୁନ୍ଦାଳ, ଗଣପୁର,
ବରଙ୍ଗ, ମେଲବା, କେବିଦା ଶ୍ରବନପୁର,
କରପୁର, କଳାଳ ଏବଂ ବେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ମୌଳି-
ମାନକରେ ସେଉଁ କିମି କଞ୍ଚିତବ ସେହି

ଜମିର ଉଚ୍ଚବ କାର୍ଯ୍ୟ ଅବମୁ ବନ୍ଦବା ନିଷ୍ଠାକୁ
ବନ୍ଦବାର ମାଟେ କଞ୍ଚାରକ ଘରବା ଦିଶ-
ଗାନ୍ଧାରୀ !

ଅକ୍ଷୁ ବାସୁଦେବ—ଏହି ଏକାମ୍ର ପ୍ରେସର
ଭରତ ବିଜବାନ ଅକ୍ଷୁ ବାସୁଦେବ ଏ କେ-
ହରେ ବଳକୁ ଶାପୀ ଅଗ୍ରେ । ଯୋଗେସ୍ଥବରକ
ଆଗମକ ପୁନରୁ ଏ ଶ୍ରୀନାରେ ଦିନକିନ । ଏ
ପର୍ବିଦ୍ଵାରା ଏହାବ ମନ୍ଦିର ହନ୍ତରୁ ଥିଲୁ ଅଟେ ।
ତୁମେଇ ତଥିପି ଏ ମନ୍ଦିରକୁ ଲେବେ ଜୋଡ଼ା
ମାତ୍ର ପ୍ରବେଶ ଦବନ୍ତି । ବନ୍ଦିମାଳ ପାନିଖାତ ଦିନ
ମନ୍ଦିରରେ ଏ ବରଗୀତରେଖା ପାଇବା କି ହନ୍ତରୁ
ରେ କିନକ ଯେଉଁଠାରେ ଅଛି ହନ୍ତରୁ ପ୍ରାଣ
ଦିନ ପର୍ବି ଲବାକୁଳ । ସୁରା ମନ୍ଦିର ଏ ମନ୍ଦିର ଓ
ଦୂରକେନମର୍ଦ୍ଦ ମନ୍ଦିରରେ ଏ ଦିନରେ
ଧର୍ମ ଜୀବନରେ ଆସାଇ ଲାବିବ ବିନା ।
ଦେହପରିତ ନଳଦୂର ପାଇବୁଣ୍ଡି, ଧୂ ପାଇ
ଦେବବେଶର ପ୍ରଗତ ଦେଉଥିବା ଭିଜବାନ
ବାସୁଦେବ ମନ୍ଦିରରେ ଏହର ପାଇତା ସେବର
ବିଶ୍ୱ ଅଟେ । ଆଶାକର୍ତ୍ତୁ ପ୍ରାନ୍ସୁ ମନ୍ଦିର ଦିନି-
ଇର ସହଦୟ ସହ୍ୟ ମହୋବିହାରର ହନ୍ତ ମନ୍ଦିର
ରେ ପଦିତା ହବୁଣ୍ଡିଲୁ କରି ଏ ତାତ ତିର
ଦୂରଗ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେବେ ।

ବିତ୍ତିର ମାତ୍ରମୋଳ - ବିଶ୍ଵାସକ - କିମ୍ବା
ଅହାଳକର ବିଷ୍ଣୁଦାର ଦେବୀ ବସନ୍ତ
ପଥରେ ମନକୁର ଥିଲା । ହେଠି ବିବନ୍ଦ
ଟ ୧୯୯୫ ମୁା ମେତିଥିଲୁ ଟ କଂହାଳ ପଦତ୍ତ
ହୋଇଥିଲେ । ହେଠି ବିଶ୍ଵାସ ପାନକୁରକୁ
ବହଳର ପ୍ରାର୍ଥିତା ଦିଇଥିଲେ । ଅବେଳାଜପାଇ
ସିଲ୍ପାବଳେ ଛିନ୍ଦନରେ ଦୟା । ଦୟା
କହିବେ ଦେବାତ ଦେବି କିମ୍ବା ସାହୁକଳ ସମ୍ମା
ନ୍ଦ୍ର ପଠିଥାଏନ୍ତେ । ଏମନ୍ତ ସମୟରେ ହେତୁ
କଲ୍ପନା ନିରାକୃପତ ଖୋରମାନରେ, ସେଇ
ପ୍ରାତର ଦେବାଲୁ ଅଣ୍ଟିବୁ କୃତ୍ତିମ୍ବ ହେତୁ
ବିଶ୍ଵାସ ବିଷ୍ଣୁଦାରକୁ ଏକଷ୍ମସ୍ତାନପଠନେ
କଷମା କାହିଁ ଅଣିବାକୁ ବନ୍ଦ ପାଇ ଦେବାତ୍ମା
କରିଥେ ଅନ୍ତରୂପ ମହମତ ତୋର ନିଜ
ପାତ୍ରକଳ ନିରାକୃପ ଉପର୍ତ୍ତିର ଦେବେ
କିନ୍ତୁ ଗଲେ ଦେବାତମକଳ ଟାଙ୍କରେ ଯାଇଗଲା

